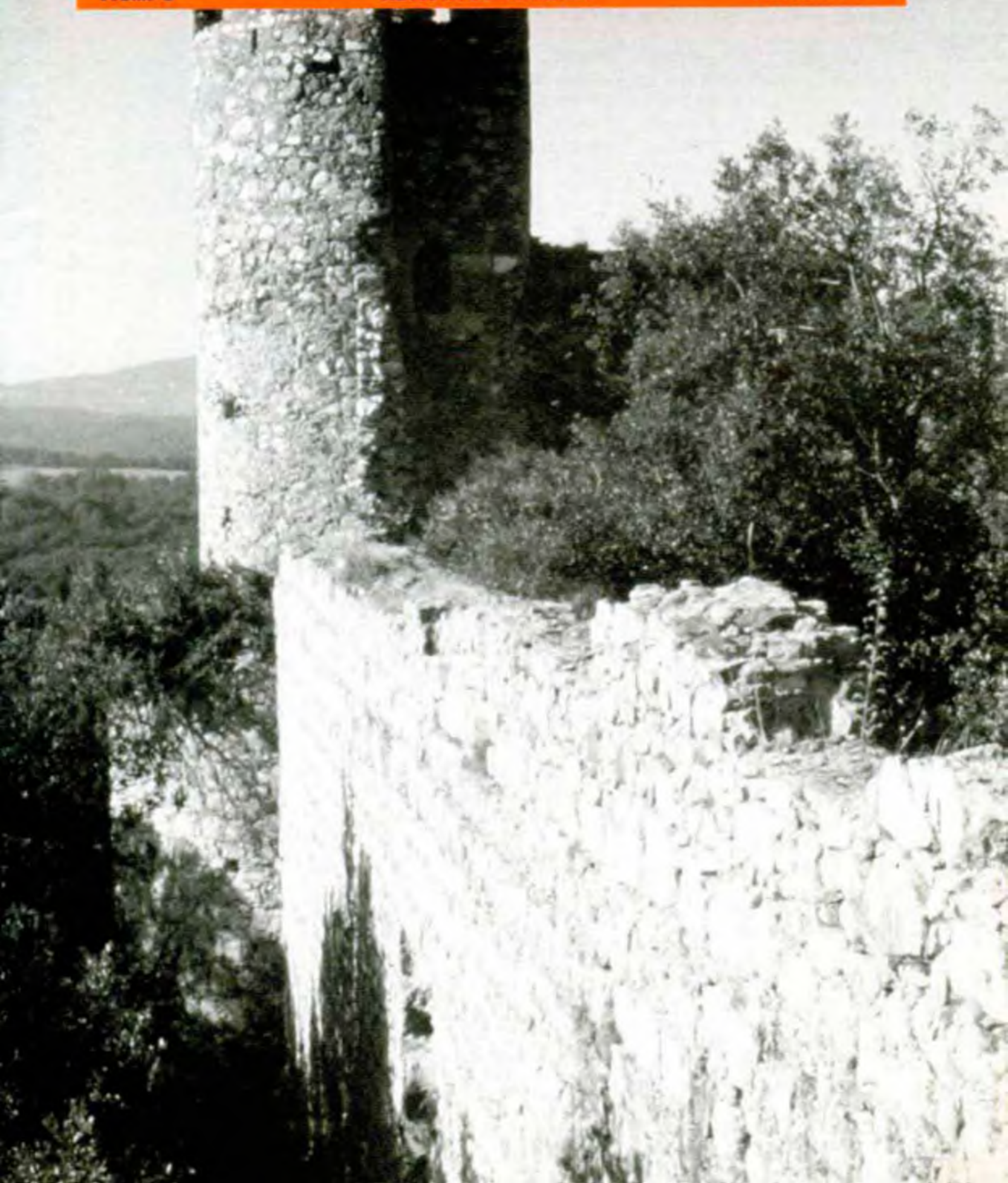

El Rec Clar

NUM. 9

REVISTA DE VIDRERES

ABRIL 2000

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants.....	670 06 77 40
Oficina Vigilants.....	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya.....	112
Oficines Municipals.....	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals.....	972 85 00 50
Assistent Social.....	972 85 01 70
Llar d'Infants.....	972 85 09 17
Biblioteca.....	972 85 12 85
Centre Cultural.....	972 87 50 85
Llar dels Jubilats.....	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària.....	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle.....	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle.....	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu.....	972 85 08 08
Piscina Municipal.....	972 85 00 27
IES.....	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic).....	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines).....	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra.....	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners.....	972 84 27 57
Fax Comissaria.....	972 84 22 01
Informació ciutadana.....	012
Bombers.....	085
Bombers Maçanet de la Selva.....	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres.....	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners.....	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva.....	972 85 85 00
Correus i Telègrafs.....	972 85 11 33
Nova adreça: C/ Sils, 1 - baixos	
Nou Horari:	
dilluns a divendres, de 8:30 a 14:30	
dissabtes de 9:30 a 13	
Farmàcia.....	972 85 05 75
Rectoria.....	972 85 00 61
Consell Comarcal.....	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació).....	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 08 04
Enher (avaries).....	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar).....	972 34 20 30
Veterinari titular.....	972 84 26 42
Veterinari (consultes privades).....	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fills R. Mas.....	972 85 04 25
SARFA.....	972 85 01 57
Taxi - Pedro Cueto.....	972 85 10 52
Taxi - Rafael Vico.....	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico.....	609 31 69 32

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda.

Dissabtes, de 9 del matí a 1 del migdia.

Aldia (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimarts, de 8 a 9 del vespre (hivern).

Dimarts, de 9 a 10 del vespre (estiu) i hores convingudes.

Medi ambient i medi natural (Pere Parer i Tarrès)

Dissabtes, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Governació i personal (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

Sanitat i serveis socials (Martirià Serra i Roca)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

Esports, entitats i joventut (Manel Her-moso i Lendinez)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic, i Jordi Llinàs i Joana, arquitecte tècnic, inspector d'obres)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

Serveis socials (Maite Boldú, treballadora social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet

Abril	
Dissabte 1.....	Riera
Diumenge 2.....	Riera
Dilluns 3.....	Riera
Dimarts 4.....	Altmir
Dimecres 5.....	More
Dijous 6.....	Masó
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9.....	Altmir
Dilluns 10.....	Riera
Dimarts 11.....	Altmir
Dimecres 12.....	More
Dijous 13.....	Masó
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16.....	More
Dilluns 17.....	Riera
Dimarts 18.....	Altmir
Dimecres 19.....	More
Dijous 20.....	Masó
Divendres 21.....	Riera
Dissabte 22, Diumenge 23, Dilluns 24.....	Masó
Dimarts 25.....	Altmir
Dimecres 26.....	More
Dijous 27.....	Masó
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30.....	Altmir
Maig	
Dilluns 1.....	Riera
Dimarts 2.....	Altmir
Dimecres 3.....	More
Dijous 4.....	Masó
Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7.....	More
Dilluns 8.....	Riera
Dimarts 9.....	Altmir
Dimecres 10.....	More
Dijous 11.....	Masó
Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14.....	Riera
Dilluns 15.....	Riera
Dimarts 16.....	Altmir
Dimecres 17.....	More
Dijous 18.....	Masó
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21.....	Altmir
Dilluns 22.....	Riera
Dimarts 23.....	Altmir
Dimecres 24.....	More
Dijous 25.....	Masó
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28.....	More
Dilluns 29.....	Riera
Dimarts 30.....	Altmir
Dimecres 31.....	More
Juny	
Dijous 1.....	Masó
Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4.....	Masó
Dilluns 5.....	Riera
Dimarts 6.....	Altmir
Dimecres 7.....	More
Dijous 8.....	Masó
Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11.....	Altmir
Dilluns 12.....	Riera
Dimarts 13.....	Altmir
Dimecres 14.....	More
Dijous 15.....	Masó
Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18.....	More
Dilluns 19.....	Riera
Dimarts 20.....	Altmir
Dimecres 21.....	More
Dijous 22.....	Masó
Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25.....	Riera
Dilluns 26.....	Riera
Dimarts 27.....	Altmir
Dimecres 28.....	More
Dijous 29.....	Masó
Divendres 30.....	Altmir

Maçanet de la Selva, Riuderenes, Sils, Vidreres:

Servei d'urgències diürn i nocturn (de 9:30 a 9:30 del dia següent), amb guàrdies localitzades.

Maçanet de la Selva, Farmàcia Riera:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

Riuderenes, Farmàcia Illes: C/ra. Sta. Coloma, 34 - 972 85 61 37

Sils, Farmàcia Altmir: C/ra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

Vidreres, Farmàcia More: Pau Casals, 22 - 972 85 15 75

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4 - 5
Des de la Casa de Vila	6 - 8
Parlem amb.....	9 - 10
Llar de jubilats	11
Medi Ambient.....	12
Anem a estudi.....	13 - 15
Centre cultural	16 - 17
Actualitat.....	18
Esports	19 - 22
El viatge.....	23 - 24
Cultura	25 - 26
Fem una Queixalada	27
L'Esplai dels Joves.....	28
Temps era Temps.....	29
Entreteniments	30
Sant Jordi 2000	31

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar, C./Catalunya, 29, 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: El Castell de Sant Iscle (Foto: Esteve Aymerich Serra)

amb la col·laboració de

Diputació
de Girona

Una festa a reivindicar

L'Ajuntament de Vidreres ha organitzat tot un seguit d'actes per commemorar la diada de Sant Jordi d'enguany -presentació de llibres, conferències, espectacle de dansa,...- i donar-li un caràcter festiu, caràcter que considerem que hauria de tenir sempre, i no solament aquest any perquè coincideix amb el quart diumenge d'abril. Com tothom sap, habitualment la diada de Sant Jordi no és festa a Catalunya, tot i que el sant és el patró del Principat i que és una de les festes més sentides i participades pels catalans. És per aquest motiu que des d'aquestes ratlles volem demanar a l'Administració que faci els passos necessaris per aconseguir que Sant Jordi sigui sempre una diada festiva a Catalunya.

Estem convençuts que és una mesura adequada que compta amb l'aprovació de la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, com ho demostra el fet que, malgrat caure en dia feiner, és altíssim el percentatge de gent que busca una estona de lleure per poder comprar els tradicionals llibres i roses.

Si la diada fos festiva, la gent del nostre país encara hi participaria molt més, ja que disposaria de molt més temps per recórrer les parades de llibres que s'instal·len en els carrers i places dels nostres pobles i ciutats, així com per adquirir roses a les floristeries o els punts de venda excepcionals que aquest dia proliferen arreu de les viles catalanes.

Si Sant Jordi fos sempre festa es vendrien molts més llibres i estem segurs que es contribuiria a augmentar l'hàbit de la lectura entre els catalans, tot i que sabem que, malauradament, moltes vegades, comprar un llibre no vol dir que aquest s'hagi de llegir. Malgrat ser conscients d'aquesta circumstància, estem segurs que si es tenen llibres a casa és més fàcil trobar un moment per llegir-los que si no se'n tenen, de manera que el fet de comprar-los no solament implica el benefici econòmic directe dels comerciants d'aquest sector, sinó que a més llarg termini pot suposar un enriquiment cultural de la població del Principat.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

El Castell de Sant Iscle de Vidreres

Foto: Esteve Aymerich Serra

Cap a l'any 1000 els actuals municipis de Lloret de Mar, Maçanet de la Selva i Vidreres eren un sol territori dintre del comtat de Girona. Aquest comtat estava unit definitivament amb el de Barcelona des del 878 sota el mandat del comte Guifré el Pilós.

El 14 d'octubre de 1001 Ramon Borrell, comte de Barcelona, Girona i Osona, i la seva muller Ermessenda de Carcassona van donar el terme de Lloret, separant-lo

del de Maçanet, al vescomte de Girona Seniofred. Aquest terme afrontava al nord amb el Vilar Daniel (l'actual zona de Vall Daniel de Vidreres), el Camp Cominal i el terme de Caldes-Caulès. La neta de Seniofred, Ermessenda, fou vescomtessa de Girona fins a la seva mort cap el 1044 i en casar-se amb Guerau I de Cabrera, senyor de Cabrera, aquest llinatge ocupà el càrrec de vescomte i el vescomtat es designà de Cabrera.

El 6 de maig de 1066 Arnau Ramon, abans de peregrinar a Roma, fa testament i entre altres coses deixa els béns que té a la parròquia de Vidreres a la seva mare.

El 8 de gener de 1079 el bisbe de Girona consagrà l'església de Sant Romà de Lloret (actualment és l'ermita de les Alegries), i es comenta que la parròquia de Lloret afronta al nord amb les parròquies de Sant Lloç de Maçanet, Santa Maria de Vidreres i Sant Esteve de Caulès. Així, a partir d'aquesta data ja queden definits els termes de Lloret, Maçanet i Vidreres.

Però el primer esment del castell de Sant Iscle de Vidreres el tenim el 1194. La causa és que el vescomte Ponç III de Cabrera es casà amb Marquesa, filla del comte Ermengol VII d'Urgell. Ponç III també era vescomte d'Ager, territori que afrontava amb el comtat d'Urgell, i es produí un conflicte entre el vescomte i el seu cunyat Ermengol VIII en el qual es van veure implicats el rei d'Aragó, Alfons I, i altres nobles. El 28 d'agost de 1194 se signà un document en el qual Ponç III de Cabrera reconeix tenir els castells de Sant Iscle, Torcafelló, Hostalric, Avellana i Mediona.

El castell de Sant Iscle era un castell termenat i constituït una unitat jurisdiccional dintre del vescomtat de Cabrera que comprenia les parròquies de Santa Maria de Vidreres i Sant Esteve de Caulès, posteriorment es designà batllia de

Foto: Esteve Aymerich Serra

Vidreres. Vidreres va pertànyer sempre a aquest vescomtat, que primer va estar en mans de la família Cabrera; a partir de 1574, per venda, passà al gran llinatge català dels Montcada, en la branca dels comtes i llavors marquesos d'Aitona; a partir del 1756, per casament, passà a la família castellana dels ducs de Medinaceli, que actualment encara tenen el títol de vescomtes de Cabrera. Les Corts de Cadis de 1812 van abolir les jurisdiccions senyorials, entre les quals estava inclosa la batllia de Vidreres; a partir de llavors es van constituir els nous ajuntaments, en el nostre cas en sorgiren dos: el de Vidreres i el de Caulès. Finalment, per la nova llei d'ajuntaments de 1842, que suposà la desaparició de molts ajuntaments, el de Caulès fou agregat al de Vidreres.

El 18 de juliol de 1241 el vescomte Guerau V de Cabrera lliurà el castell en feu a l'orde del Temple a causa que el seu pare Guerau IV havia professat templer el 1227, i havia lliurat a l'orde el castell de Mediona; el castell de Sant Iscle servia de compensació de la permuta feta del castell de Mediona amb el de Vilobi.

En el castell existia una capella dedicada a Sant Iscle i Santa Victòria, on hi havia dipositat el cos de sant Iscle. Aquest cos fou donat el 1263 pel vescomte Grau al monestir de Sant Salvador de Breda, fundat pels Cabrera el 1038. Però a la capella van quedar algunes relíquies, i part

d'aquestes foren repartides pel bisbe de Girona Arnau de Montrodon, el 22 d'octubre de 1339 i en presència del vescomte Bernat II, entre diversos monestirs i esglésies del bisbat. El 1436 s'autoritza a traslladar la capella del castell a l'església parroquial de Vidreres en trobar-se enrunada, i així es fundà l'altar dedicat a aquests germans màrtirs. El 1586 es beneí la capella del castell que s'havia reedificat. A aquesta capella, fins els primers anys del segle XIX s'hi anava en processó per la festivitat de Sant Iscle i Santa Victòria, patrons de Vidreres. El 1828 la capella del castell consta com enrunada i ja no s'ha tornat a reedificar. Actualment només es veu una part de murs i de l'absis amb una finestra central.

El castell de Sant Iscle estava situat en un extrem del vescomtat, la capital administrativa del qual era Hostalric. Els vescomtes residien al castell de Montsoriu i posteriorment al palau de Blanes, l'única referència d'una estada al castell és del 1310 quan Elionor, muller del vescomte Bernat I, actua des del castell de Vidreres. El 1356 quan el rei Pere III el Cerimoniós erigi el comtat d'Osona a favor de Bernat III de Cabrera, el castell de Sant Iscle torna a figurar com a possessió dels Cabrera.

A l'Edat Mitjana, a Vidreres, com a altres pobles del voltant, hi havia molts pagesos de remença, els quals estaven sotmesos als mals usos, que eren unes obligacions abusives imposades pels senyors feudals. A Vidreres el gran senyor feudal era el vescomte de Cabrera, però n'hi havia d'altres com els monestirs de Breda i d'Amer, el senyor de Torre Gallina, el senyor de Cartellà, etc. Un dels serveis que estaven obligats a fer els pagesos que estaven sotmesos al vescomte era treballar en les obres del castell i fer-hi vigilància; entre aquests pagesos hi havia els amos dels masos Aulet, Canyet, Carreró, Cornellà, Gener, Gotall, Vives, etc. El problema remença esclatà en dues guerres, la primera de 1462 a 1472, que coincidí amb la guerra civil catalana, i la segona de 1484 a 1485, i fou durant la segona quan els pagesos de remença van ocupar el castell de Sant Iscle. Així, el 1485, el castell de Vidreres figura entre els castells tornats pels remences. La solució d'aquest conflicte arribà el 1486 quan el rei Ferran II va dictar la Sentència Arbitral de Guadalupe. Aquesta és l'última referència que tenim del castell com a edifici en funcionament.

Així, a partir del segle XVI el castell perdé les funcions com a tal, fins al punt que el terreny que ocupa passà a mans de la família Aulet, un dels antics pagesos de remença, i fou aprofitat com explotació forestal. La decadència funcional anà acompanyada de la física, fins arribar als nostres dies en què es troba força enrunat, molt abandonat i ple de vegetació.

Foto: Pere Valls Solà

Acords del Ple de l'Ajuntament

L'Ajuntament dóna suport a la campanya d'Amnistia Internacional per recollir firmes contra la pena de mort

El Ple de l'Ajuntament de Vidreres del passat 14 de febrer va aprovar per unanimitat donar suport a la campanya "Moratòria 2000: per un món sense execucions", endegada per Amnistia Internacional amb l'objectiu de reunir arreu del món 10 milions de firmes contra la pena de mort per presentar-les davant l'Assemblea de les Nacions Unides, i difondre-la entre els veïns i veïnes de Vidreres perquè hi signin a favor.

L'acord aprovat pel Ple consta de quatre punts, la transcripció literal dels quals és la següent:

"Primer.- Adherir-se a la campanya d'Amnistia Internacional "Moratòria 2000: per un món sense exclusions", amb la crida per a una moratòria mundial de la pena de mort per a l'any 2000 redactada en els termes següents:

Convidem tothom, també aquells que donen suport a la pena de mort, a reflexionar serenament sobre la necessitat d'una suspensió de les execucions:

- Avui, en més de la meitat dels estats del món no s'utilitza la pena de mort, alguns la van abolir totalment, mentre que d'altres han decidit no posar-la en pràctica.

- Les Nacions Unides reconeixen que no tenen dades capaces de demostrar que el seu ús pugui dissuadir eficaçment de cometre els crims més horribles.

- Des de fa anys, els crims més greus no han experimentat cap reducció significativa allà on s'ha tornat a introduir la pena de mort.

- Existeixen mètodes alternatius molt eficaços per protegir la societat dels qui van cometre els crims més horribles.

- La lògica del "ull per ull i vida per vida" es percep com a arcaica i inacceptable a una gran part del nostre planeta. El sistema judicial, a gairebé tot arreu, està tractant de superar aquesta forma inhumana de tractar a les persones que van cometre crims, fins i tot els més greus.

Estem convençuts que la pena de mort:

- És una negació al dret a la vida reconeguda universalment.

- És una pena final, cruel, inhumana i degradant, no menys abominable que la tortura.

- És incapaç de combatre la violència i en la pràctica legítima la major de les violències: la que sega la vida humana, a nivell d'estat i de societat.

- Deshumanitza el nostre món i dóna prioritat a la represàlia i a la venjança al mateix temps que elimina els elements de clemència, perdó i rehabilitació del sistema de justícia. Per totes aquestes raons demanem als governs de tot el món que respectin la suspensió de la pena de mort per a l'any 2000.

Segon.- Difondre'l entre els ciutadans i ciutadanes de Vidreres i promoure la seva signatura a favor del manifest.

Tercer.- Trametre aquest acord a Amnistia Internacional per al seu coneixement i als efectes corresponents.

Quart.- Facultar l'Alcaldia tan àmpliament com en dret sigui necessari per dur a terme aquest acord."

El Ple s'adhereix al "Manifest 2000 per una cultura de pau i de no violència"

En la sessió plenària ordinària celebrada el passat 14 de febrer, l'Ajuntament va acordar per unanimitat adherir-se al "Manifest 2000 per una cultura de pau i de no violència" i difondre'l entre els ciutadans i ciutadanes de Vidreres perquè signin al seu favor.

Aquest manifest van crear-lo un grup de premis Nobel de la Pau, reunits a París amb motiu del 50è aniversari de la Declaració dels Drets Humans, amb l'objectiu de reunir signatures per presentar-les el setembre del 2000 a l'Assemblea General de les Nacions Unides, organisme que, per cert, el novembre de 1997 va proclamar el 2000 com a Any Internacional de la Cultura de la Pau.

La transcripció literal dels quatre punts de l'acord adoptat pel Ple de l'Ajuntament és la següent:

"Primer.- Adherir-se al Manifest 2000 per una cultura de pau i de no violència, redactat en els termes següents:

Reconeixent la nostra part de responsabilitat davant del futur de la humanitat, especialment dels infants d'avui i de demà, ens comprometem en la nostra vida diària, en la nostra família, la nostra feina, la nostra comunitat, el nostre país i la nostra regió a:

1. Respectar la vida i la dignitat de cada persona, sense discriminació ni prejudicis.

2. Practicar la no violència activa, refusant la violència en totes les seves formes: física, sexual, psicològica, econòmica i social, en particular envers els més febles i vulnerables, com els infants i els adolescents.

3. Compartir el meu temps i els meus recursos materials bo i cultivant la generositat amb la finalitat d'acabar amb l'exclusió, la injustícia i l'opressió política i econòmica.

4. Defensar la llibertat d'expressió i la diversitat cultural privilegiant sempre el diàleg, sense cedir al fanatisme, ni a la maledicència i el rebuig dels altres.

5. Promoure un consum responsable i una forma de desenvolupament que tingui en compte la importància de totes les formes de vida i l'equilibri dels recursos naturals del planeta.

6. Contribuir al desenvolupament de la meua comunitat, propiciant la plena participació de les dones i el respecte dels principis democràtics, amb la finalitat de crear junts noves formes de solidaritat.

Segon.- Difondre'l entre els ciutadans i ciutadanes de Vidreres i promoure la seva signatura a favor del manifest.

Tercer.- Trametre aquest acord a la UNESCO per al seu coneixement i als efectes corresponents.

Quart.- Facultar l'Alcaldia tan àmpliament com en dret sigui necessari per dur a terme aquest acord."

La població de Vidreres creix de 72 persones en dos mesos i mig

En els primers dos mesos i mig de l'any 2000, el número d'habitants de Vidreres ha passat de 4.772 a 4.844: és a dir, s'ha registrat un augment de 72 persones, de les quals 29 són dones i 43 homes.

En aquest període de temps, el Padró municipal ha comptabilitzat 84 altes (32 dones i 52 homes) i 12 baixes (3 dones i 12 homes).

Del total d'altres, 57 corresponen a canvis de residència de persones procedents d'altres poblacions i 14 a estrangers que s'han empadronat al poble, mentre que han nascut 3 nens i 8 nens i s'han esmenat dues omissions.

De les 12 baixes, 5 corresponen a persones que han deixat Vidreres per fixar la seva residència en altres municipis i les altres 7 a defuncions, de les quals 6 són d'homes.

En definitiva, la variació en el Padró municipal d'habitants de Vidreres en el període comprès entre l'1 de gener i el 15 de març del 2000 ha estat la següent:

	Dones	Homes	Total
Habitants municipi a 1/1/00	2.352	2.420	4.772
Altes de 1/1/00 al 15/3/00	32	52	84
Baixes de 1/1/00 al 15/3/00	3	9	12
Habitants municipi a 15/3/00	2.381	2.463	4.844

El primer nadó del 2000 va ser
Artau Pascual i Selis
(1 - 01 - 2000)

Situació de les principals obres municipals

La situació de les principals obres de caràcter municipal és actualment la següent:

a) Obres d'adjudicació directa:

CEIP Sant Iscle: agençament pista esportiva (2.275.000 pessetes).

CEIP Sant Iscle: vorera façana principal (1.339.000 pessetes).

Cementiri: construcció de ninxoís. Obra civil (2.473.700 pessetes).

b) Centre Cívic. 2a fase

Concedida una subvenció de la Diputació de Girona per un import de 5.600.000 pessetes.

c) Piscina municipal

Continua l'adequació de la piscina per poder-la obrir a l'estiu.

d) Ajuntament nou

S'ha encarregat el projecte de l'Ajuntament nou.

El pressupost municipal del 2000 supera els 500 milions

El pressupost de l'Ajuntament de Vidreres per a l'exercici del 2000 puja a 503.378.000 pessetes. Aquest pressupost, equilibrat en ingressos i despeses, va quedar definitivament aprovat a mitjan febrer al no presentar-se alegacions ni reclamacions a l'acord d'aprovació inicial adoptat pel Ple de l'Ajuntament reunit en sessió extraordinària el passat 19 de gener.

El pressupost general de la Corporació, que inclou el de la Llar d'Infants, queda desglossat en els següents capítols:

Ingressos

Cap.1 Impostos directes.....	214.050.000
Cap.2 Impostos indirectes.....	21.000.000
Cap.3 Taxes i altres ingressos.....	122.878.000
Cap.4 Transferències corrents.....	82.500.000
Cap.5 Ingressos patrimonials.....	950.000
Cap.6 Inversions reals.....	25.000.000
Cap.7 Subvencions inversions.....	22.000.000
Cap.8 Reintegrament bestretes.....	1.000.000
Cap.9 Préstecs inversions.....	14.000.000
Total ingressos.....	503.378.000 pessetes

Despeses

Cap.1 Despeses personal.....	129.963.000
Cap.2 Béns corrents i serveis.....	205.855.000
Cap.3 Despeses financeres.....	20.010.000
Cap.4 Transferències corrents.....	39.650.000
Cap.6 Inversions.....	102.400.000
Cap.8 Actius financers.....	1.000.000
Cap.9 Passius financers.....	4.500.000
Total despeses.....	503.378.000 pessetes

Aquest mateix pressupost desglossat per funcions queda de la següent manera:

Funció 01. Deute públic.....	24.510.000
Funció 11. Òrgans de govern.....	13.525.000
Funció 12. Administració central.....	75.624.000
Funció 22. Seguretat i Protecció civil.....	13.026.000
Funció 31. Seguretat i Protecció social.....	26.125.000
Funció 32. Promoció social.....	450.000
Funció 41. Sanitat.....	7.350.000
Funció 42. Ensenyament.....	49.001.000
Funció 42. Ensenyament. Llar d'Infants.....	12.140.000
Funció 43. Habitatge i Urbanisme.....	7.500.000
Funció 44. Benestar comunitari.....	81.285.000
Funció 45. Cultura.....	83.282.000
Funció 46. Altres serveis comunitaris i socials.....	23.560.000
Funció 51. Infraestructures bàsiques.....	71.500.000
Funció 61. Regulació Econòmica.....	14.500.000
Total.....	503.378.000 pessetes.

L'equip de govern acorda emprendre accions legals contra Manuel Valdivieso

La comissió de govern de l'Ajuntament de Vidreres, en la sessió celebrada el passat 15 de febrer, va acordar recriminar al representant del PP al Consistori, Manuel Valdivieso i Barneto, la seva actitud bel·ligerant en el Ple ordinari celebrat el dia abans i "demanar-li que retiri públicament en el termini d'una setmana les acusacions de corruptes, dictadors i feixistes dirigides a l'equip de govern i a l'Alcaldia", tot advertint-lo que, en el cas de no produir-se aquestes rectificacions, "es reserva el dret d'emprendre les accions legals pertinents en defensa dels seus drets".

En el mateix acord, que es va trametre al Partit Popular per al seu coneixement, la Comissió de Govern recorda que en el transcurs del Ple del dia 14 de febrer Manuel Valdivieso va proferir greus insults al Consistori i a l'Alcaldia, "acusant-los reiteradament i de forma airada de corruptes, feixistes i dictadors. L'alcalde, obligat per les circumstàncies, va haver de recórrer als mossos d'esquadra per obligar al regidor del PP a abandonar la Sala d'Actes com a últim recurs per reconduir la situació, després d'intentar un diàleg raonat però impossible amb el regidor".

Per la seva part, el 18 de febrer del 2000, el president provincial del Partit Popular de Girona, Josep Carles Cabrera, va trametre un escrit a l'alcaldia de Vidreres en la qual li comunica la decisió adoptada, el dia abans, pel partit, de retirar la representació de les seves sigles a Manuel Valdivieso a conseqüència del seu comportament "del tot reprovable i que en cap cas representa el tarannà democràtic i dialogant del PP".

"Des de la nostra formació vam voler fer una aposta per incorporar a les institucions, per la via democràtica del diàleg, aquestes associacions veïnals independents. Malauradament, no ens n'hem sortit. És per això que lamentem profundament el maltractament cap a la seva persona, i per extensió a la resta de membres del consistori, que es va viure en el ple d'aquesta setmana", continua l'escrit, que després d'indicar que el PP entén que "la política no ha de crear ni crispacions ni enemistats" i que "ha de servir per defensar els interessos legítims", afegeix que "malgrat tot, apostem per trobar solucions, entre tots, als conflictes veïnals derivats de les urbanitzacions, legalitzades o no, que existeixen arreu de Catalunya".

Resultats de les eleccions generals del 12 de març a vidreres

Les formacions polítiques que van presentar candidatures al Congrés dels Diputats en les eleccions a Corts Generals celebrades el passat diumenge 12 de març a Vidreres, que van tenir una participació del 63'47%, van registrar els següents resultats:

CiU, 1.012 vots (42'79%)	PSC-PSOE, 602 vots (25'45%)
PP, 425 vots (17'97%)	ERC, 229 vots (9'68%)
IC-V, 30 vots (1'26%)	POSI, 5 vots (0'21%)
UC-CDS, 2 vots (0'08%)	FE, 1 vot (0'04%)

Senat:

Salvador Capdevila, 992; Salvador Servià, 960; Jordi Xuclà, 958 (CiU)

Arseni Gibert, 764; Rafael Mas, 747; Lluís Medir, 734; (PSC-PSOE, ERC i IC-V)

Manuel Belda, 341; Rosa Casadevall, 337; Santiago Ontañón, 330 (PP)

Sebastià Parra, 45; Sebastià Salellas, 34; Joan Sureda, 30 (EUIA)

Pere Carbonell, 29; M. Rosario Cruz, 21; Dolors Laffitte, 21 (EV-AV)

Arturo Moreno, 20; Juan Navarret, 20; Carlos Ramos, 18 (UC-CDS)

Josep Maria Cortal, d'EC, va obtenir 11 vots; Miquel Blanch, de LI (LIT-CI), 7 vots; Pedro Moreno i José Luis Ortiz, de TPR, 5 i 3 vots, respectivament; Lluís Jovè, del PH, i Juan Carlos Reig, de FEI-FE 2000, 2 vots; i Rosario M. Gisbert, d'UV, 1

L'Ajuntament s'adhereix a la campanya Catalunya a la UNESCO

L'Ajuntament de Vidreres, en la sessió plenària ordinària del passat 14 de febrer, va acordar, per unanimitat, adherir-se a la campanya Catalunya a la UNESCO "per demanar al Parlament de Catalunya que proposi una reforma de la Delegació Permanent d'Espanya a la UNESCO per fer-la més representativa de la cultura catalana, i una reforma de la Comissió Espanyola de Cooperació amb la UNESCO, així com explorar noves vies de representació de la cultura catalana com a membre associat de ple dret d'aquest organisme".

En el mateix acord, que s'ha tramès al centre UNESCO de Catalunya per al seu coneixement, l'Ajuntament es compromet a difondre la campanya entre els vidrerencs perquè hi expressin el seu suport signant a favor.

La primera llista d'adhesions a aquesta campanya que pretén assolir una presència de més rang de la cultura catalana en aquest organisme de l'ONU es va publicar a la premsa el 20 de setembre de 1999 i els signants eren personalitats del món de la ciència, la cultura i les arts. L'acord del Ple diu que aquestes personalitats "ens mereixen credibilitat i respecte", i destaca que el seu objectiu és "aconseguir gradualment una representació més adequada de la llengua i la cultura catalanes a la UNESCO".

Miquel Boada, com véncer l'alcoholisme

En Miquel Boada i Alucó és un vidrerenc de 44 any que en fa setze que està totalment rehabilitat de la dura malaltia de l'alcoholisme. En Miquel va sortir de la malaltia gràcies a la seva força de voluntat, a l'ajuda dels seus familiars i a la tasca de centres com la Fundació Teresa Ferrer de Girona, especialitzada en el tractament de persones addictes a l'alcohol. Però en Miquel no es va quedar amb les mans creuades quan va superar la seva addicció, sinó que des d'aleshores ha lluitat perquè s'informi a bastament sobre aquesta malaltia i l'any 1987 va fundar l'Associació d'Alcohòlics Rehabilitats de Girona (AARG), que actualment compta amb 50 socis i està dirigida per dos matrimonis i un tècnic en la problemàtica de l'alcoholisme.

Hola Miquel, com estàs?

Molt bé, gràcies.

Bàsicament, quina és la teva tasca dins l'Associació d'Alcohòlics Rehabilitats de Girona?

Bé, doncs, el meu principal objectiu dins l'Associació és, bàsicament, el de donar informació sobre la malaltia de l'alcoholisme, perquè crec que dins la nostra cultura està molt arrelat i, per tant, seria bo conscienciar a la gent del que realment està fent. Cal que quedi clar que jo no vull prohibir l'alcohol, perquè sempre he pensat que tot el que es fa amb moderació és bo, però penso que no hi ha una informació prou clara al voltant d'aquesta malaltia. És per aquest motiu que intentem fer xerrades informatives a diferents pobles perquè la gent pugui veure amb els seus propis ulls un exemple clar d'alcohòlic rehabilitat i és aquí on la gent se sorprèn, quan em veuen a mi parlant tranquil·lament de la malaltia, sense cap vergonya ni cap tabú.

A quants congressos has assistit?

Bé, aproximadament a una dotzena. Per una banda hi ha els congressos nacionals, que es poden fer arreu de l'Estat espanyol, i per altra els congressos autonòmics, que es fan arreu de Catalunya. Aquest any passat el nacional es va fer a Madrid i l'autonòmic a Tarragona.

Creus que avui en dia hi ha mancança d'informació? I és potser per aquest motiu que es produeixen tants accidents de circulació relacionats amb l'alcohol?

És evident que perquè surtis un cap de setmana i agafis una "trompa" no vol dir pas que siguis un alcohòlic, però sí que hem d'anar en compte amb aquell jovent que cada cap de setmana surt amb la idea de beure begudes alcohòliques per passar-s'ho bé. Actualment, trobem estadístiques que mostren que hi ha un determinat tipus d'alcohòlics, els de cap de setmana, que majoritàriament són joves. Per tant, estem parlant d'una droga que crea un grau molt

elevat de dependència, tant física com psíquica, per això cal informació, si més no perquè no puguis dir que no t'han avisat.

Què opines dels anuncis publicitaris que van destinats a la prevenció d'accidents, trobes que estan ben enfocats? I dels de begudes alcohòliques?

Jo penso que no és ben bé la informació que haurien de donar. Per exemple, no sé si recordes aquell anunci televisiu que deia "Si beus no conduïxis" i es veia que el propietari del vehicle donava les claus del seu cotxe a un amic que, en teoria, no havia begut. Realment, no sé què és pitjor, si conduir begut o tenir quatre persones begudes dins del cotxe que et poden distreure en qualsevol moment. Penso que no es tracta d'una informació massa clara, tot i això sabem que influeix en un tant per cent de la societat i, en certa manera, ja n'hi ha prou.

Pel que fa als anuncis de begudes alcohòliques, està clar que al seu darrere hi ha molts interessos econòmics i, per tant,

Dibuix: Àlex Alegre

produïxen productes que puguin ser anunciats per televisió per potenciar realment el que són.

Fins i tot el dia contra la droga és curiós, perquè és el dia que s'ha de ser solidari, el dia que no surt cap anunci de cap droga, el dia que es fa un partit de futbol per recaptar fons destinats a projectes de rehabilitació, etc. L'endemà, però, tot torna a la normalitat, una beguda alcohòlica patrocina el partit de futbol, els anuncis de begudes tornen a les pantalles, etc.

I per discutir-hi tots aquests temes que us preocupen directament, l'Associació té algun local?

Sí. Bé, des del primer moment, la Fundació Teresa Ferrer ens va cedir un despatx dins del mateix centre de tractament. A més, quan vam celebrar els 10è aniversari de l'Associació el delegat de Sanitat de Girona ens va oferir un local on poguéssim acollir més persones.

Aquest locals ens serveixen per realitzar, cada quinze dies, unes xerrades i reunions que ens permeten parlar àmpliament i obertament, discutir, organitzar-nos i fer moltes altres activitats.

Rebeu algun tipus de subvenció?

Sí, la Generalitat de Catalunya ens subvenciona, encara que poc, cada any. Ara l'Associació té 50 socis i pensem que si hi hagués més gent es podrien fer més activitats i, per tant, les subvencions augmentarien.

Penses que la gent no col·labora massa amb el tema?

En certa manera penso que hi ha una manca d'interès, es tracta d'un tema delicat de tractar perquè hi ha molts interessos econòmics entre mig. Nosaltres intentem fer activitats per mantenir informada la gent. Recordo que un any vam intentar fer un concurs d'auques a la Selva i va ser un fracàs. Saps per què? doncs perquè només van contestar-nos quatre dels més d'una vintena d'ajuntaments de la comarca, i un encara ens va dir que no tenia pressupost.

Per tant, l'objectiu és comunicar, informar de l'alcoholisme sense cap vergonya ni por?

És així. Jo comprenc que pugui ser violent, tant per a la

persona afectada com per a la família, però reconèixer que ets un alcohòlic és un pas necessari, ja que reafirma la voluntat de sortir-se'n.

Cal donar una informació clara i no terrorífica del que és la malaltia. Com he dit abans, no sóc partidari de la prohibició, seria un error, ja que passariem a tenir un mercat negre en el qual l'addicte faria qualsevol cosa per aconseguir aquella droga que li crea dependència. Cal tractar el tema amb realisme i sense tabús i, alhora, és necessària una potenciació de les associacions que tracten la problemàtica de l'alcohol, tant a través de vivències i experiències personals com tècnicament. Considero imprescindible que si necessites ajuda puguis trobar-la fàcilment.

D'ençà que vas deixar de beure no has provat més l'alcohol?

No, jo ja sé el gust que té l'alcohol i sé que m'agrada, per tant, sé que si avui dic de fer una copa, potser d'aquí a un mes en faré una altra i fins arribar al punt de dependre'n. Conec molta gent que després de molts anys sense beure han tornat a recaure començant així, un dia una copa, un altre dia una altra...

Molts dels maltractaments a dones vénen com a conseqüència de l'alcohol, què n'opines?

Certament, crec que no s'ha atacat a fons el tema. Darrere de l'alcohol o de les drogues hi ha molts problemes i, per tant, cal tractar-los amb tota normalitat, cal reconèixer la malaltia i prendre solucions al respecte.

A la nostra cultura tenim molt arrelat el fet de beure alcohol i per això és del tot normal que molts treballadors surtin de la feina i vagin al bar amb els amics a fer unes cerveses. Dic unes i no una perquè ara s'ha agafat el costum de convidar i, per tant, es fan més rondes. I és així com arribes a un punt en què el teu cos necessita aquella beguda perquè funcioni.

Moltes gràcies Miquel, i endavant amb la lluita!

Gràcies a vosaltres.

MONTSE VILA

Activitats de la Llar de Jubilats

El passat 12 de març vam inaugurar el que podríem anomenar "la nova sala d'actes". En realitat es tracta de la remodelació del pati del nostre Casal. Era un pati obert fins ara, i encara que durant l'estiu hi fèiem ja les nostres festes, com és natural, depeníem absolutament del temps atmosfèric per tot. Ara, en canvi, serà sempre a punt per a totes les celebracions que fa uns mesos que tenim pensades.

Sapiguen que resulta agosarat donar una programació ara mateix quan encara ens falta concretar dades per als nous esdeveniments que tenim en cartera, malgrat això, us volem donar una petita idea dels nostres projectes, com per exemple: a més de continuar amb la col·laboració de la nostra Parròquia i mossèn Mitjà per fer un concert amb una prestigiosa coral, ja que el marc de l'església és immillorable per a aquest tipus d'acte, dins la nova sala tenim previst fer algun concert de música catalana tradicional així com també dels corrents actuals, perquè sigui al gust de tothom. També intentarem oferir un altre recital de música i paraula, aquest cop amb el recital de versos, tant catalans com castellans i andalusos, perquè siguin representades totes les cultures que conviuen amb nosaltres.

Si ho aconseguim, una altra novetat seria que escriptors del nostre país vinguessin a presentar les seves obres a la nostra Llar, ho intentarem. Voldríem també fer representar alguna peça curta de teatre, en definitiva, una mica de tot

a més dels clàssics balls als que ja estem acostumats.

Ajudats, com sempre, tant pel nostre Ajuntament com per la Fundació de la Caixa, ens veiem amb ànims d'afrontar el repte dels anys 2000, donant-li una mica de vida al nostre Casal perquè no sigui dit que només fem balls i bingo. Penseu que iniciem una nova època i hem de deixar empremta per als qui ens seguiran.

Naturalment, tot això que la Junta tenim "in mente" no serà res si no comptem amb la vostra col·laboració. Sense la vostra presència als nostres actes, tot el que preparem, no serà res. Ho fem per divertir tots els socis, de la mateixa manera que organitzem excursions de curta durada, com les que ja hem fet, tant per Espanya com per Europa, el Marroc, etc. Per cert, la propera anirem a Àustria, un país al qual molts de nosaltres ja hem anat però quedaven socis que el desconeixien i, per això, hi tornem.

Amb tot això volem dir que potser no a tots els agradi la música, tal vegada tampoc els versos i potser ni volen llegir un llibre, però com diuen en alguna lectura els Llibres Sagrats "si només un de vosaltres ho vol, per mi serà suficient".

Però no ens enganyem, si es fa un concert i només assisteixen 20 persones, l'interpret no serà el mateix que si la sala està plena, tal com es va demostrar amb la vostra massiva assistència al concert d'en Babar, que va ser tot un èxit. Torneu-hi, us esperem a tots els actes.

LA JUNTA

Un espai per al medi ambient

El respecte i la preocupació per tot allò referent al medi ambient és una tendència creixent en el nostre món i molt concretament a països desenvolupats com el nostre. Encara que sigui signe de modernitat, en la història de l'home sempre ha existit una preocupació per les seves deixalles en tant que aquestes podien servir per a adobs, per a l'alimentació animal o com a matèria primera per a l'elaboració d'altres productes.

No ha estat una dinàmica nova generada de forma espontània sinó que respon al fruit d'una educació des de les escoles i d'una culturalització en l'ecologia de la nostra societat promoguda per diferents ONG's i per alguns mitjans de comunicació.

En l'àmbit de la política i de la gestió pública sembla que la preocupació per aquests temes ja no es limita a la publicitat i a la demagògia. Hi ha un cos legislatiu que defineix un marc d'actuació, hi ha una estructura que executa una implementació de diferents programes i, per tant, hi ha uns resultats. L'avaluació d'aquests s'ha de fer entenent les diferents forces que interactuen amb els seus diferents interessos.

Són aquests interessos, moltes vegades distants i contradictoris, que creen una situació caòtica en el si d'una societat: es demana a la ciutadania que estalvi l'aigua i s'incideix constantment en la capacitat dels pantans catalans, es demana als pagesos que

treballen terres de regadiu que també tinguin cura del consum i, alhora, es promou la creació de camps de golf que comporten un consum alt d'aigua i s'incentiva el seu ús publicitàriament o bé no es posa remei en la progressiva contaminació per excés de nitrats de diferents aqüífers, per ara, a la zona de l'Empordà.

Cal seguir un nord, reivindicar una coherència però implicar-nos en una actitud individual que cal mantenir i transmetre. Una actitud potser petita però que cal contemplar en la grandesa de la col·lectivitat. Per aconseguir-ho, entre d'altres activitats, només cal utilitzar els contenidors de recollida selectiva (en va recordar i promoure el seu ús molt oportunament en el darrer número el regidor de Medi Ambient del nostre Ajuntament), llençar al clavegueram residus només orgànics i abocar sempre en llocs permesos els residus que generem en les nostres activitats. Fàcil, no?

Des de la nostra revista volem explicar com funciona el sistema de tractament de residus a Vidreres, quina salut té el nostre medi ambient. Ho fem prou bé? Quan ens costa i com ho podem abaratir amb la col·laboració de cada ciutadà? S'obre, doncs, un espai que pretén tractar aquests aspectes. Un espai obert a tot ciutadà que hi vulgui col·laborar.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Residus, què en fem?

A principis de curs ens vam plantejar com un dels objectius generals de l'escola el de treballar el tema dels residus urbans: recollida selectiva, reutilització, reciclatge i reducció d'aquests en la mesura possible.

El que, des de l'escola, pretenem és donar als alumnes elements de reflexió suficients per tal que ells puguin expressar el seu sentit i la seva

percepció del problema de la utilització immoderada de la natura i la seva progressiva destrucció per la mà de l'home. Hem coincidit amb la campanya endegada per Medi Ambient, Consells Comarcals i Ajuntaments per tal de conscienciar els ciutadans/es de la importància de la recollida selectiva i del coneixement dels diferents contenidors. Aprofitant el material que aquests organismes han publicat i la informació demanada a altres organismes no governamentals com Greenpeace, hem programat des de l'escola tota una sèrie d'activitats:

- Introducció del tema a partir d'una xerrada-joc a cada curs, per part de Rosa Busquets, treballadora

del Departament de Medi Ambient del Consell Comarcal de la Selva.

- Dibuix de contenidors i selecció de deixalles que col·locariem a cadascun.
- Passada de diferents cintes de vídeo.
- Jocs amb el programa informàtic Súper Rius.
- Treball individual dels alumnes sobre el tema: què podem fer nosaltres?
- Exposició dels treballs dels alumnes i d'una exposició itinerant.
- Demanda de papereres a l'Ajuntament per dipositar el paper usat i poder ser reciclat.
- Visita a una planta de compostatge i/o depuradora.

Hem intentat lligar aquest tema general amb diferents activitats que ha anat fent l'escola.

Així, per Carnaval, ens hem disfressat amb barrets sortits de la imaginació dels alumnes i elaborats amb materials procedents de deixalles domèstiques.

CEIP SANT ISCLE

Ambientalitzem l'institut

Quan parlem d'ambientalitzar el nostre institut, volem dir fer que funcioni de la manera més ecològica possible, per tal que ocasioni el mínim d'impacte sobre el medi de Vidreres i rodalies.

Hi ha necessitat de fer-ho?

Ja des de la dècada dels anys 80, va començar a fer-se palès que l'impacte sobre el medi de la nostra manera de viure és intensíssim, perquè, tot i que no ens n'adonem, consumim i malbaratem recursos naturals a un ritme tan bestial que és insostenible, és a dir, que no pot durar: més a la curta o a la llarga acabarem per carregar-nos el medi, i qui sap si a nosaltres mateixos.

És per això que cal trobar una manera segura i perdurable de mantenir i millorar el nostre nivell de vida actual però sense posar en perill la continuïtat de la nostra subsistència en el futur. D'aquesta manera nova de viure se n'ha dit desenvolupament sostenible. Aquest concepte va aparèixer per primer cop l'any 1987, i es va definir com aquell que satisfà les necessitats del present sense comprometre la capacitat de les generacions futures per satisfer les seves pròpies necessitats. Va prendre una gran difusió a la Cimera de la Terra, celebrada l'any 1992 a Rio de Janeiro, on

es van reunir 179 estats per parlar de medi ambient i del futur de la Humanitat al planeta. Un dels documents que s'hi van aprovar va ser l'Agenda 21, en la qual es recull un pla d'acció per als anys 90 i per a la primera part del segle XXI que té l'objectiu d'aconseguir que tots els camps de l'activitat humana s'integrin de ple en el funcionament normal de la natura, de manera que li causin un impacte mínim.

En aquest sentit, ambientalitzar el nostre institut seria entrar, amb 7 anys de retard (!) però d'una manera decidida, en el projecte que té molta altra gent de procurar conviure harmoniosament amb la natura...i, de passada, seria un primer pas per, entesa la importància d'un desenvolupament sostenible, estendre la sostenibilitat a tots els nivells de la nostra vida i a tots els àmbits en què ens movem (casa nostra, la feina, el poble, etc.)

Què hem de fer?

Doncs, simplement, portar a la pràctica els canvis que calguin en l'administració i l'organització del centre per tal que funcioni segons el respecte per la natura que, teòricament, propugna quan ensenya a l'alumne el funcionament de la natura, i l'encaix de l'ésser humà en el conjunt de la biosfera. Es tracta d'aconseguir que, des de tots els punts de vista, el nostre institut funcioni ecològicament: començant per les fotocòpies, l'aigua i les estufes i acabant per les restes d'entrepans, els papers, les llauanes i els plàstics.

És per això que se'ns gira una mica de feina, perquè haurem

de fer les coses PENSANT en la seva repercussió sobre el medi (des del nombre de fulls utilitzats per fotocòpies fins a separar el paper de plata del tros d'entrepà que no ens acabem...) i perquè ens haurem d'ORGANITZAR tots plegats: professors, personal no docent i alumnes, per tal de fer que la nova manera de funcionar no sigui "un pal", sinó que sigui eficaç, còmoda, ben coneguda per tots i ben repartida.

Es tracta, segurament, d'analitzar de manera crítica els nostres costums diaris i modificar-los una mica per fer-los sostenibles.

Com ho farem?

Doncs, de moment, aquest curs començarem per una cosa senzilla: la recollida selectiva ben feta. Es tracta de separar en contenidors diferents els diversos tipus de deixalla que generem a l'institut.

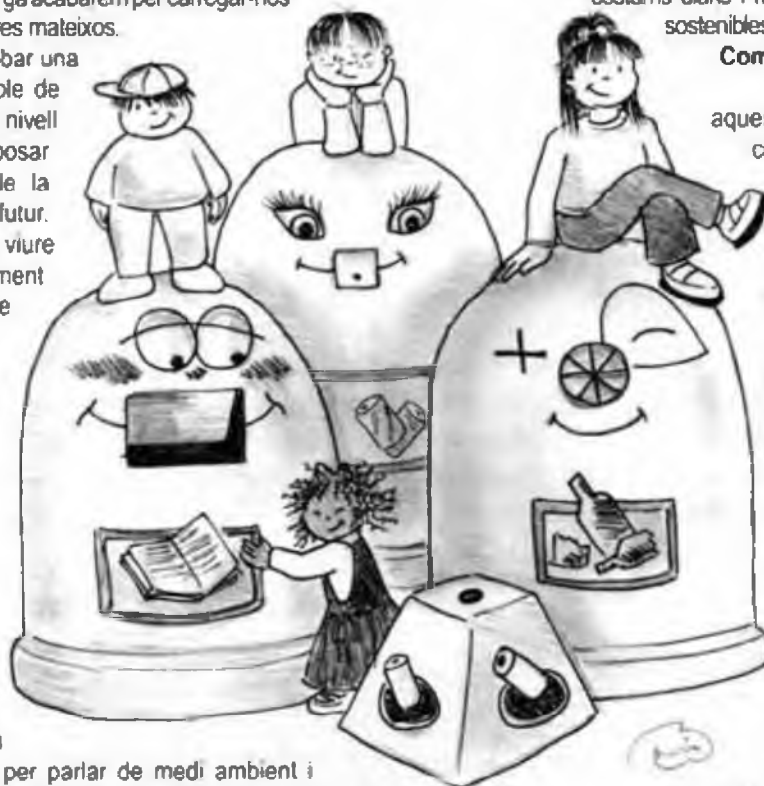
Per una banda, cal posar atenció al paper (que, pel fet que es tracta d'un centre educatiu, és un dels materials més abundants que es genera), i cal no només recollir-lo i reciclar-lo, sinó també procurar que es llençi després d'utilitzar-lo al màxim (per les dues cares) i procurar també de generar-ne el mínim possible, entregant als alumnes fotocòpies fetes per les dues cares.

Per altra banda, tenim totes les deixalles generades pels entrepans de l'esmorzar: tant els embolcalls (generalment plàstics i paper d'alumini) com les restes no consumides i el paper brut i untat. Els embolcalls poden anar, juntament amb els envasos, al contenidor d'envasos, mentre que les restes d'entrepà i el paper untat poden anar al contenidor de matèria orgànica i ser utilitzats, després d'un període de compostatge, en l'adob de l'hort que tenim en funcionament.

Les piles, el vidre i els reactius sobrats del laboratori són molt menys importants en volum, però cal també tenir-los presents i donar-los el tractament adequat.

Però la recollida selectiva és només un primer pas, perquè, a nivell de centre, haurem d'anar una mica més lluny i dissenyar i posar en funcionament un pla que ens permeti assolir un funcionament més net: l'energia consumida, l'aigua, etc. I, si pot ser, fer-ho en un termini curt de temps. Tots els professors, alumnes i personal no docent podem aportar una idea o una altra al projecte, que creixerà i es perfeccionarà amb totes les aportacions. Podem dissenyar un bon pla si tots hi aportem el nostre punt de vista. Segur que val la pena, pel bé de la natura i dels habitants futurs d'aquest tros del planeta que és Vidreres i rodalies.

TEXT: XAVIER VIÑAS
IL·LUSTRACIÓ: MARIA VALVERDE
IES VIDRERES

La Festa del Ranxo

En aquest petit espai de la revista us explicarem una història d'aquesta festa tan matrembradament divertida, o si més no, per a nosaltres. En aquesta festa, els principals personatges són els ranxers i els estafolaris. Això que us explicarem ara, ens va passar durant la festa, i val més que ho creieu, que us coneixem!

Anàvem pels carrers de Vidreres quan vam sentir que començava la festa del Ranxo. Sort dels vedells que ens van avisar d'aquesta manera:

- Bgrhgkbg!!

Vàrem anar corrents a la plaça de l'Oliva i quan vam arribar, vam remenar-nos les butxaques i cap dels dos duia "pasta". Mentre passava el temps, un ranxer amb cara de pebrot ens va dir:

- Què passa xicots, que en voleu?

- Si, però és que no portem diners a sobre!
- Però xicotets, que no ho sabeu que el Ranxo és gratuït?
- Pebrots escalivats! És gratuït?
- Que si, xicotassos!

I després de fer petar la xerrada una estona, vam menjar ranxo fins a rebotar. Home! Abans de rebotar, perquè sinó no podríem explicar res d'això, si el que us expliquem és cert, és clar!

No sabem ben bé quins ingredients havien posat al Ranxo, potser alguns que no ens agradaven gaire, però quan es té gana, un mateix pot arribar a empassar-se, fins i tot, la sola de la seva mateixa sabata.

SERGI PUIG I ALBERT TEJEDOR
6É CURS CEIP SALVADOR ESPRIU

El ranxer Carles Sais explicant com es cuina el Ranxo. L'Hereu i la Pubilla de Vidreres expliquen als alumnes com es fa l'elecció i quines són les responsabilitats dels seu càrrec. Al llarg d'aquest curs a l'escola Salvador Espriu es treballen les tradicions catalanes.

Interculturalitat

Ja fa quatre anys de la creació del curs d'alfabetització adreçat a immigrants d'origen gambià i marroquí. Les classes funcionen, com sempre, cada dimarts i cada divendres, al vespre, a l'escola Sant Iscle. En aquest curs, com a novetat, hem anat intercalant xerrades a càrrec de professionals de la sanitat del CAP de Vidreres que permeten, d'una banda, fer conèixer al personal sanitari les preocupacions de les persones immigrades del nostre poble, i, de l'altra, descobrir als nostres alumnes els serveis públics sanitaris als quals poden accedir, així com els principals hàbits higiènics i sanitaris de la nostra comunitat.

Tot plegat ha estat possible gràcies a l'ajuda econòmica sorgida com a resultat d'un projecte que la nostra escola ha presentat a una fundació barcelonina i que, de moment, ens ha permès poder adquirir nou material

escolar i joguines per als infants de les nostres alumnes i encetar el seguit de conferències que us hem comentat abans.

Durant el que queda de curs també pensem portar a terme noves xerrades, col·loquis i tallers encaminats a fer conèixer, entre la població immigrada, la nostra realitat: les principals institucions vidrerenques, els i les nostres representants polítics/es, les nostres tradicions i costums.

Estem convençudes que el treball de la interculturalitat suposa, així mateix, apropar-se i entendre la realitat de la població immigrada africana. És per això que promourem diverses activitats amb l'objectiu d'afavorir la coneixença mútua entre les diferents cultures que convivim al nostre poble.

EL COL·LECTIU DE VOLUNTÀRIES

La pràctica del T'ai Ch'i Ch'uan

Des de fa tres anys practiquem al Centre Cultural el T'ai Ch'i Ch'uan. Aquesta disciplina d'origen oriental (xines) té múltiples aspectes de treball que abasten diferents contextos personals, interrelacionant la dimensió física amb la dimensió espiritual. La pràctica pretén treballar amb l'energia de manera que puguem aprendre a canalitzar-la tot reunificant i harmonitzant el Tot que formen el cos i la ment.

El símbol taoista del T'ai Ch'i representa les dues qualitats de l'energia i la seva interacció (Ch'i). Aquestes dues qualitats s'anomenen Yin i Yang. Es tracta de dos principis complementaris.

En la pràctica que seguim a les classes treballem cinc aspectes: els anomenats exercicis, la pràctica i les aplicacions marcial, la forma, el Ch'i kung i la meditació.

Els exercicis

Aquest aspecte fa referència a un conjunt d'exercicis d'estirament i estimulació del Ch'i que complementen la forma. Amb aquests exercicis també es pretén obrir i netejar els meridians i canals d'energia que es corresponen amb els d'acupuntura. Són exercicis per treballar l'elasticitat i la flexibilitat, pretenen relaxar la tensió i desbloquejar el cos, combinant els moviments amb la respiració. A les classes els treballem inicialment per anar connectant amb el nostre cos i centrant l'atenció.

L'entrenament marcial

A diferència d'altres arts marcial anomenats externs, el T'ai Ch'i, que es considera intern, treballa amb la intenció d'aprofundir en la comprensió i coneixement de nosaltres mateixos en relació a dues energies instintives: la por i l'agressivitat, per tal de canalitzar-les i transformar-les.

Aquest entrenament desenvolupa el sentit del Yin i el Yang i ens permet distingir entre concentració i relaxació i el moment exacte de canvi de l'una a l'altra. La intenció és arribar a la lectura corporal pròpia i de l'altre tot aprenent a respondre i no a reaccionar, intercanviant l'energia.

La forma

És el que la majoria de persones associen amb el T'ai Ch'i. Es tracta d'una sèrie de moviments que habitualment s'executen lentament, però no sempre. Aquests moviments es combinen amb la respiració dirigida deliberadament. A diferència d'altres arts marcial es treballa amb suavitat i regularitat amb la intenció d'unificar el cos i la ment.

Actualment a les classes treballem l'anomenada forma curta, que és una forma d'iniciació, ja que l'aprenentatge, donat el gran nombre de moviments, és força llarg. Un cop es domina aquesta forma en els dos sentits (començant cap a l'esquerra i cap a la dreta) i tres ritmes diferents -els anomenats terra-metall (ritme lent), amb aigua (ritme fluid) i amb foc (ritme ràpid i intens)-, es

passa a treballar la forma llarga, que també es treballa en els tres ritmes.

Les intencions fonamentals de la forma són relaxar i revitalitzar l'organisme. En el treball intencionadament lent ens prenem el temps per trencar amb l'experiència funcional mecànica del cos i creem una sensibilitat diferent, de tal forma que ajudem a fluir energia. Aconseguint així relaxar la tensió i estrès de diferents parts del cos tot alliberant la musculatura.

La referència als ritmes terra-metall, aigua i foc es relaciona amb un treball del T'ai Ch'i que és el del coneixement i harmonització dels anomenats cinc elements: terra, aigua, foc, metall i fusta, que es corresponen amb diferents manifestacions arquetípiques de l'energia i que es conformen en qualitats o mancances -quan ho són per excés o defecte- de tipus personal.

El Ch'i kung

Literalment seria el treball amb l'energia. El constitueixen una sèrie de moviments sense desplaçament (passes) en els quals es treballa la respiració amb la intencionalitat de dirigir l'energia a diferents parts del cos. Hi ha quatre nivells d'aprofundiment. En l'actualitat ens trobem en el primer nivell i treballem la distensió corporal, la relaxació de la ment i la focalització de l'energia.

La meditació

És el cinquè aspecte. Consisteix bàsicament en seure en silenci i mantenir l'atenció posada en la postura i la respiració. Es pretén practicar el no-moviment i la no-acció. La finalitat, ajudant-nos amb el silenci, és treballar amb l'agitació i l'ansietat tornant constantment al moment present, per tal de retornar a la pau i la calma. És també una manera d'aprendre a escoltar i a escoltar-se.

Ocasionalment treballem amb "mantres", veus cantades que pretenen estimular centres energètics del nostre cos.

Qui us ha fet aquest recull i instrueix en la pràctica del T'ai Ch'i al Centre Cultural és l'Enric, deixeble des de fa quinze anys del mestre tailandès Tew Bunnag, autor, entre d'altres, dels llibres "El arte del T'ai Ch'i Ch'uan. Meditación en movimiento" i "T'ai Ch'i Ch'uan. Camino de curación", ambdós editats per Libros de la Liebre de Marzo.

ENRIC PERALTA
PROFESSOR DE TAICHÍ DEL CENTRE CULTURAL

Un CD per a nens de 0 a 3 anys

Els professors de l'Escola de música municipal de Vidreres, conjuntament amb la Llar d'infants municipal i la seva professora de música, la Carmina Rabassades, han gravat un CD amb 20 cançons adreçades a nens de 0 a 3 anys.

El CD ha tingut una excel·lent acollida, no solament a la nostra Llar d'infants, sinó també a llars de tota la província. En aquest sentit, cal destacar que ja ens han encarregat el CD les llars d'infants de Vilobi, Quart, la Celleria, Cornellà de Terri, Olot, Girona (Pitri's, Bell-lloc, Font de la Pólvora), Amer, Bordils, Sant Feliu de Guixols (Els Palulets, Llar Municipal), Blanes, Roses, les Planes, Maçanet, Salt, Santa Coloma de Farners, Palamós, Santa Cristina d'Aro, Sant Joan les Fonts, Figueres (Ramon Roig, Narcís Monturiol), la Jonquera, Torroella de Montgri, Cassà, la Bisbal, l'Escala i Lloret de Mar.

Els professors de l'Escola de música municipal de Vidreres a l'estudi de gravació.

Fira de Tractoristes

25 Aniversari
Vidreres, 13 i 14 de maig de 2000

Dissabte, 13 de maig

- 13h Inauguració
- 15h 4ª Trobada de tractors antics
- 16h Ruta tractoturística pels voltants de la vila
- 17h Concurs de tallar troncs
- 18h Jordi Muxach i els seus gossos pastors Coloma i Sit
- 19h Exhibició hípica a càrrec de l'escola d'equitació de la Garrotxa
- 22h Concert multicultural
(flamenc, música magrebí, centrafricana i tradicional catalana)

Diumenge dia 14

- 08h Esmorzar vora el foc
- 09h Trobada de cotxes clàssics
- 09:30h XXV Concurs de Tractoristes (proves més espectaculars)
- 10-14h Demostracions varies
 - Ferrar cavalls amb la forma tradicional
 - Aixecament d'un paller gegant
 - Picar el daiot i esmolar diferents estris
 - Llaurar amb cavall i amb fanga
 - Elaboració del farro
 - Engrumar blat de moro
 - Plantar blat de moro amb paló
 - Segar amb cavall
- 14h Àpat popular amb fesolets menuts, ànec amb salsafins i per postres morenetes
- 16h Agylity i obediència canina
- 17h Batre a mà i amb màquina
- 18h Finalització de l'intent de fer el paller més gran
- 19h Exhibició del carrussel equí a càrrec del Centre Hípic Vidreres

Assemblea General de l'Agrupació Sardanista Bella Dansa

El passat 12 de febrer va tenir lloc l'Assemblea General de socis de l'Agrupació Sardanista Bella Dansa, amb el següent ordre del dia:

- 1.- Lectura i aprovació de l'acta anterior.
- 2.- Memòria d'activitats realitzades.
- 3.- Estat de comptes i pressupost per a enguany.
- 4.- Previsió d'activitats.
- 5.- Altres qüestions.

Respecte al segon punt, hem d'indicar, únicament, que el Concert de música per a cobla previst per al dia de Nadal es va celebrar dins dels actes organitzats amb motiu de la Festa de Sant Iscle i Santa Victòria.

Pel que fa al quart punt, informem que la Festa de fi d'hivern ha estat suspesa per coincidència de dates amb la Festa del Ranxo.

Quant a la renovació de la Junta, cal remarcar la substitució de la fins ara secretària M. Carme Soriano per la Marina Boada. Aprofitem l'avinentsa per agrair a la M. Carme l'excel·lent tasca realitzada al llarg d'aquests anys com a secretària i membre actiu de l'Agrupació.

Per altra banda, a causa del reduït nombre de persones que formen part de la Junta i a l'increment de les feines de preparació i recollida dels diferents actes -muntatge i desmuntatge d'entramats, transport de cadires, cobriment del pavelló, ...- fem una crida a tots els socis i simpatitzants que desinteressadament vulguin col·laborar en la realització de les tasques abans esmentades

LA JUNTA

Necessitem una ambulància, ho aconseguirem?

El passat mes de març quatre noies de Vidreres ens vam mobilitzar organitzant una recollida de firmes per aconseguir el suport del poble a la nostra opinió sobre la importància de tenir una ambulància a Vidreres.

Després d'haver viscut de prop dos accidents, ens hem adonat de la importància que té el poder disposar d'una ambulància que estigui al nostre servei per a qualsevol situació en la qual ens puguem trobar els habitants de Vidreres. Per això, vam decidir fer uns fulls que vam repartir pels comerços del poble i on tothom que ha volgut ha pogut firmar.

Totes les firmes aconseguides les hem enviades a l'Ajuntament junt amb una carta adreçada a l'alcalde.

Així, esperem que des de l'Ajuntament ens facin cas i ben aviat es pugui disposar d'aquest servei que creiem imprescindible, tot i que sabem que el seu manteniment és car.

Per acabar, cal dir-vos que esperem aconseguir el nostre objectiu i donar les gràcies a tota la gent que ha col·laborat amb nosaltres.

CARLA BAS, ANNA PRAT,
DOLORS SAENZ I MONTSE SANZ

Vidreres acull la 1a prova del Campionat Provincial de Moto Cross

El passat 12 de març, el circuit "El Carbonet" va acollir el XII Moto Cross de Vidreres, la primera de les deu proves puntuables per al Campionat Provincial i que va ser organitzada pels Amics de la Moto de Vidreres.

La prova va ser tot un èxit tant de participants com de públic, ja que van competir-hi 110 pilots de les diferents categories -senior, júnior, veterans i infantils- i va haver-hi al voltant d'un miler d'espectadors.

Cal destacar la participació de tres corredors de casa nostra, en Xavi Castelló, que amb 16 anys va competir en la categoria

Júnior 125 i va quedar 7è; en Lluís Trias, que en categoria de Veterans va fer el 2n lloc, i l'Enric Guich, que va ser el 7è de la categoria Júnior 250.

La Junta dels Amics de la Moto de Vidreres volem agrair la col·laboració que hem rebut de molta gent gràcies a la qual podem organitzar aquesta cursa any rere any. També volem expressar el nostre agraïment a tots els col·laboradors que amb les seves aportacions ens permeten entregar trofeus a tots els corredors.

LA JUNTA

FE D'ERRADES

A la darrera pàgina dels números 7 i 8 de EL REC CLAR no hi constava que l'autor dels reportatges fotogràfics "La Pubilla i l'Hereu de Vidreres 1999" i "Els Reis del 2000", respectivament, era Foto Estudi Albert.

A l'escrit sobre el Club Escola de Futbol Vidrerenc de la pàgina 22 del número 8 de la revista tampoc no hi constava que la fotografia era de Foto Estudi Albert i es va

publicar incorrectament el cognom d'un dels entrenadors del Benjami C: on deia Carles Rauruch hauria de dir Carles Raurich.

En el peu de la fotografia de la portada d'aquest mateix número de EL REC CLAR, que es va publicar a la pàgina 3, deia Campanada Vidreres en comptes de dir Campanar de Vidreres.

Resultats del pilot de trial vidrerenc Isaac Pons

El pilot vidrerenc Isaac Pons es va classificar en 4t i 5è lloc en els Campionats de Catalunya i Espanya de Trial de cadets de la temporada 1999-2000, respectivament. En les proves del campionat estatal, Pons va finalitzar 11è a Bilbao i Puerto Pajares, 3r a Castelló i 2n a Benasque.

Pel que fa a la temporada 1999-2000, en les dues curses que s'han disputat de moment del Campionat de Catalunya de Trial, Isaac Pons ha finalitzat en primera posició, mentre que en el Campionat d'Espanya, al tancar aquesta revista, encara no havia tingut oportunitat de competir, ja que no s'iniciava fins el 2 d'abril a Morella, continuant a Salamanca, Benasque i Navàs.

LA JUNTA

Bon paper de l'atleta vidrerenca Bàrbara Ramon en l'estatal de cros

L'atleta del Club Olímpic Vidreres Bàrbara Ramon va classificar-se en el 40è lloc de la cursa juvenil del Campionat d'Espanya de Cros celebrat a Ourense (Galícia) el passat 5 de març, un campionat en el qual no va participar l'atleta vidrerenca del club Joventut Atlètica Sabadell Gemma Masnou, tot i que en principi s'havia guanyat el dret a fer-ho en el Campionat de Catalunya de Cros disputat un mes abans.

En aquest darrer campionat, que se celebrà el 6 de febrer a Caldes de Montbui, Gemma Masnou va quedar 12a de la classificació absoluta, una posició que hauria d'haver-li obert les portes de l'estatal, ja que precisament eren dotze les atletes que havien d'integrar la selecció catalana que disputés aquest campionat estatal. Però ni aquest 12è lloc ni tampoc el 10è que aquesta atleta internacional va aconseguir

en la categoria promesa del Campionat d'Espanya de Clubs de Cros disputat a Tarancón (Cuenca) el passat 20 de febrer li van permetre ser seleccionada per representar el cros femení català a la prova d'Ourense i, per tant, va haver de donar per acabada la temporada de cros abans del que probablement tenia previst.

Per la seva part, Bàrbara Ramon, del C.O. Vidreres, va guanyar-se el dret a formar part de la selecció catalana que competi a l'última prova del campionat estatal celebrada a Ourense en obtenir el 3r lloc en la cursa de la categoria juvenil del Campionat de Catalunya que es va fer a Caldes de Montbui, essent l'única atleta gironina que va aconseguir pujar al podi en aquesta prova.

Cursa d'orientació esportiva a Vidreres

El passat diumenge 19 de març se celebrà la 3a Cursa d'Orientació de Vidreres, organitzada pel Club d'Orientació Esportiva Oros, amb primera sortida a les 10 del matí davant de l'IES de Vidreres.

Les curses d'orientació esportiva són competicions camps a través de les quals el participant rep, a la sortida, un mapa topogràfic, normalment a escala 1:5.000 ó 1:10.000, on està marcada la ruta a seguir mitjançant uns punts de control (les fites) i que ha de ser completada en el menor temps possible.

Fa dos anys, amb motiu de la celebració de la Diada de Sant Jordi a l'IES de Vidreres, va tenir lloc la 1a Cursa d'orientació a Vidreres, amb un gran èxit de participació entre els alumnes i professors del centre. Aquell mateix any, un equip de l'IES Vidreres va guanyar la Final Nacional Catalana dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya (JEEC) per equips i va anar a Múrcia, als Campionats d'Espanya Escolars, representant a Catalunya.

Enguany, la cursa de Vidreres ha estat la 1a prova de la fase comarcal de curses d'orientació dels JEEC, classificatòria per a la Final Nacional de Catalunya. Tanmateix, i dins de la campanya de promoció d'aquest esport que la Federació de Curses d'Orientació de Catalunya realitza a la Selva, s'ha celebrat també la 1a Cursa del circuit Open-Oros a la Selva. Han participat un total de 73 orientadors de la comarca de la Selva i d'arreu de Catalunya. Els nivells de competició han estat: Federats (masculi i femeni), Open (masculi

i femeni), No Iniciats (masculi i femeni) i Escolars (masculi i femeni). Hi havia tres circuits diferents, amb dificultats creixents, segons les diferents categories:

Circuit	Distància	Desnivell	Fites
1 (No Iniciats)	4.025 m.	50	10
2 (Open)	4.075 m.	60	12
3 (Federats)	6.140 m.	75	18

Un grup d'alumnes de l'IES de Vidreres ha participat en la categoria Escolar i els resultats dels nostres representants han estat els següents:

Nom	Categoria	Circuit	Temps
Jordi René	H 15	1	2:03:30
Laura Puig	D 15	2	1:39:20
Steffi Watson	D 17	2	1:40:15
Enric Creixans	H 15	2	1:07:35
Bernat Mos	H 15	2	1:13:45
Joaquim Campuzano	H 15	2	1:16:40
Jesús Masferrer	H 15	2	1:37:12
Isaac Selva	H 15	2	2:14:40
Jaume Lloveras	H 15	2	2:16:05
Antoni Fernández	H Open	2	1:20:20

Foren premiats els tres primers classificats i classificades en els tres circuits. Cal destacar el 3r lloc aconseguit per la Laura Puig en el Circuit 2.

Bàsquet 9 Caulès

Ja anem enfilant el final de la nostra segona temporada, i estem molt satisfets del treball fet i dels resultats aconseguits a tots nivells.

En el transcurs d'aquesta temporada hem consolidat la nostra escola de bàsquet dins del marc del bàsquet gironí, i de la comarca. Hem crescut en nombre de practicants de bàsquet i les previsions són força esperançadores de cara a la propera temporada.

Els nostres equips sèniors han fet una gran lliga i ens han fet passar unes tardes de bàsquet molt divertides, i algunes molt emocionants, que us

recomanem vivament que vingueu a gaudir-les quan trobeu repartits pel poble els nostres cartells informatius dels partits de competició.

Pel que fa a l'escola, volem informar que a partir d'ara s'obre el període d'inscripció al pavelló municipal en horari de 1 a 8 de la tarda de dimarts a divendres. Per als grups més petits -nascuts els anys 93, 94 i 95-, la inscripció té places il·limitades, mentre que la inscripció dels nascuts entre els anys 87 i 92 es farà en funció de les places disponibles a cada grup d'edat o categoria. Veniu, us esperem al bàsquet!

Club Esportiu les Rabasses de Vidreres

Alguns ciclistes del club en plena activitat

Ningú no ha cregut mai que el camí cap al canvi hagi de ser fàcil. Trencar amb anys i anys de sedentarisme és difícil, però hi ha qui, amb l'esforç diari, demostra que arribar a una millora física i mental és possible.

És bo adaptar-se a coses noves i viure instal·lats en la curiositat per assimilar experiències noves. Tot plegat neguiteja aquells a qui agrada tenir-ho tot controlat i viure envoltats de seguretat i, en canvi, estimula aquells esperits inquiets que tenen capacitat per adaptar-se a allò que és nou i viure la vida en constant experimentació.

No ens ha d'espantar la possibilitat d'exercir aquesta llibertat: cadascú pot escollir, i això sempre és un factor d'enriquiment. Amb aquestes idees sempre és més fàcil abordar els diferents aspectes que afecten al nostre club, com l'organització de curses i la participació en diverses proves esportives.

Gràcies a la nostra vessant organitzativa, el passat mes de febrer, vam celebrar una cursa de BTT a Vidreres que va aplegar 250 corredors. Això, juntament amb tots els altres factors inherents a la prova, va fer que l'organització d'aquest esdeveniment esportiu fos complicat, amb una complexitat només superable per la inestimable ajuda dels socis juntament amb

la imprescindible col·laboració d'altra gent que hi va col·laborar desinteressadament.

Veure els corredors travessar els paratges al voltant del poble va ser tot un espectacle, format per gent que s'ho passa bé suant, cansant-se, marcant-se objectius difícils pel pur plaer d'aconseguir-los, sense res a canvi. Malauradament, un dels participants va prendre mal, va tenir una forta caiguda i el van haver d'hospitalitzar. Per sort, només va patir contusions de poca gravetat.

Pel que fa a la participació en proves esportives destaca la nova edició del trofeu Caixa de Girona de BTT que des de fa molts anys és el punt de referència per a molts ciclistes de les comarques gironines. Aquest any es va inaugurar el passat 12 de març a Olot amb la participació dels corredors del nostre club Lluís Julià, Àngel Guich i David Artau.

Alguns d'aquests corredors també van participar en altres proves com la volta al Pla de l'Estany i en la copa catalana de BTT a Sant Feliu. També cal fer referència a altres competicions, com les marxes populars o la mitja marató de Banyoles, a les quals són aficionats alguns membres del club.

L'Índia, la joia del viatger

L'Índia és un d'aquells països que deixa una empremta tan gran en la gent que l'ha visitada que normalment es donen dues postures molt oposades: o l'ha agradat molt i penses tornar-hi o no hi aniries mai més.

Els qui ens trobem en el primer cas segur que coincidirem a destacar que l'Índia és un país en el qual no vas a gaudir dels grans monuments arquitectònics -ja que és un país molt pobre i les inversions en el manteniment del patrimoni cultural són molt minses-, sinó a compartir els costums, les tradicions, les diverses sensacions, les olors i les visions coloristes, que aquest vast país ofereix.

La primera sensació que hom té quan arriba a la capital, Nova Delhi, és que tot allò és un caos absolut: imagineu-vos, sortir al carrer i veure una amalgama de persones caminant en totes direccions sense ordre ni concert, cotxes pudents de benzina adulterada que van salvant tota mena d'obstacles que obstrueixen el seu pas, bicicletes, rickshaws -tricicle que permet portar dos passatgers- i motorickshaws -el mateix que els anteriors, però motoritzats- conduïdes per persones que treuen el fetge per la boca pel pes dels viatgers i per la calor tan asfixiant que fa; a part de tot això cal afegir-hi les vaques que jeuen en qualsevol lloc, indiferents a tot el que succeeix al seu voltant, al mig del carrer, a sobre la vorera o a on vulguin, ja que són animals sagrats i tot els és permès, i els gossos famolencs mig morts que de tant en tant van apareixent a l'escena i que només fan que mirar el terra per veure si troben qualsevol cosa que els ajudi a aguantar unes

hores més.

A totes aquestes observacions cal afegir-hi especialment les olors que hom sent: són molt especials, no et deixen durant tot el viatge, són una barreja de menjar de les parades ambulants, espècies de tot tipus, benzina adulterada i escalfor humana.

Ara bé, el que més destaca és la varietat de persones que circulen pels carrers. L'Índia és un dels països on conviu més gent que pertany a religions diferents i això es viu al carrer i als seus diferents temples. No hi ha res més interessant que anar observant detalladament els seus rituals, la vestimenta que els és pròpia, el comportament dels creients i, per sobre de tot, el respecte que tenen per les altres religions.

Les religions més importants, per número de creients, són: l'hinduisme, l'islamisme, el budisme, els sikhs, els jains, els cristians i els parsis. Cadascuna d'elles és molt interessant, però jo potser destacaria els sikhs, que practiquen una barreja d'hinduisme i budisme. Són fàcils de reconèixer per les barbes tan llargues que porten, ja que no se les poden afaitar, i pels turbants que cobreixen les seves també llargues cabelleres. Solen ser molt treballadors, mai no demanen almoïna, ans al contrari, són molt hospitalaris i sempre ofereixen de menjar als pobres. És una de les comunitats més interessants, són gent molt noble, fet que jo he pogut comprovar personalment.

L'Índia és un país gran i lent. La seva extensió és comparable a la d'Europa; per tant, si alguna vegada decidiu anar-hi jo us

Ablucions al riu Ganges

Un Sadhu, home sagrat de l'Índia

recomanaria que visitéssiu o el nord o el sud. Necessitareu, per anar bé, un mes. A més a més, heu de tenir en compte que els mitjans de transport són molt lents; perquè us feu una idea penseu que un trajecte d'uns tres-cents quilòmetres, que és la distància que hi ha entre Nova Delhi i Jaipur, dura sis hores en autobús. Ara bé, si heu de fer un trajecte més llarg és millor que agafeu l'avió perquè a la lentitud dels mitjans terrestres s'hi afegeix la perillositat de les carreteres. Penseu que els senyals de trànsit són gairebé inexistent, la qual cosa provoca molts accidents i retards en els serveis -el millor que es pot fer és no mirar mai endavant, així l'estalvieu més d'un ensurt-.

La ruta és una qüestió molt personal en la qual no vull entrar a opinar perquè crec que una de les parts més maques d'un viatge és la seva preparació, mitjançant la lectura de molta bibliografia que hi ha editada i el fet de compartir les opinions d'altres viatgers que ja hi han estat. Només em limitaré a dir-vos que és un viatge que podeu fer sense necessitat de contractar els serveis de cap agència de viatges. El que si heu de fer és reservar amb molt de temps d'antelació el bitllet d'avió. Així us estalviareu un munt de diners. La resta de serveis els podeu contractar directament al país. Pel que fa als hotels, cal buscar-ne que reuneixin les mínimes condicions d'higiene, ja que no tots les tenen.

No puc acabar aquest article sense recomanar-vos que aneu a uns llocs que crec que són molt emblemàtics i que no us podeu perdre. Començaré per adreçar-vos a Agra, que és on hi ha el magnífic Taj Mahal -mausoleu de l'emperadriu Mumatz i el seu espòs-, un dels símbols de l'Índia i del món. És de marbre blanc amb incrustacions de pedres semiprecioses. Canvia de color lleugerament segons l'hora del dia. Val la pena visitar-lo diverses vegades.

Una altra de les visites obligades és Benares, la ciutat sagrada

de l'hinduisme, on tots els hinduistes han d'anar per resar, purificar-se, fer les seves ablucions o morir, perquè creuen que qui deixa el seu cos a Benares i és incinerat al costat del riu Ganges s'allibera del cicle de les reencarnacions i entra al Nirvana.

Benares és un lloc que no oblidareu mai a la vida. Dia i nit veureu al riu Ganges milers de pelegrins, fakirs, sadhus -homes sagrats-, pobres de solemnitat, ioguis i mestres. Tots aquests personatges se situen als ghats -escales que donen al riu- i realitzen els seus rituals. És tot un espectacle. Val la pena pujar en una barca i fer un recorregut per tota la riba del riu. Ara bé, això significa que durant el recorregut hom pot veure cadàvers surant al costat d'una vaca morta. De fet, segons l'hinduisme, hi ha unes persones que en comptes de ser incinerades en els crematoris públics han de ser llençades al Ganges. Aquestes persones són els sadhus, els nens petits, aquelles persones que han estat picades per una serp i els que tenen la verola. És molt impactant trobar-se surant aquells morts, però forma part de la seva cultura i per a ells és molt normal aquest fet.

Una altra de les coses que veureu aquí i que segur que no oblidareu mai són els crematoris i tota la cerimònia de la incineració de cadàvers. Els mateixos indis us explicaran com es realitza i per què. Trobareu el cadàver envoltat en un sudari blanc per als homes i vermell per a les dones, reposa sobre una pira i el fill gran gira al seu voltant fent les set voltes del cicle còsmic. Després, ell mateix encén la flama que extingirà el cos de qui li va transmetre la vida. Seguidament les cendres viatjaran riu avall juntament amb centenars de fulles amb espelmes i fruites ofertes al difunt. Cal ser respectuós, et permeten mirar, però no fer fotografies. Penseu que per a ells la mort no és un motiu de tristesa, sinó d'alegria.

El motorickshaw és un mitjà de transport tradicional

Per no allargar-me més només esmentaré dos llocs més: Pushkar, una ciutat molt petita que es troba molt a prop del desert del Thar, on hi ha un llac sagrat i l'únic temple dedicat a Brahma -el déu creador de l'univers i el pare de tots els altres déus-. Si us continueu endinsant cap al desert del Thar ambareu a Jaisalmer, una ciutat emmurallada al mig del desert. Aquí els amants del desert podran gaudir d'una gran varietat d'excursions a camell de diversos dies de durada, dormint a la intempèrie o en tendes. Si es contempla Jaisalmer des de lluny es té la impressió d'estar vivint una pel·lícula de Simba

El passatge del Casino, del carreró a l'entitat i el consum del cafè

El passatge del Casino és un vial que comunica dos dels carrers més cèntrics del poble, el Catalunya i el Pau Casals. Aquest carreró estret presenta una sola vorera en un costat que sempre es troba ocupada pels cotxes que hi aparquen al cim, fet que dificulta el pas dels vianants si al mateix temps hi circula un altre vehicle. Però el més característic d'aquest carrer no és aquest fet, ni l'antiga galeria d'art amb el seu jardí reconvertida en bar i avui en desús, ni la vista que es té del darrere de l'església. El més característic d'aquest carrer és la reconfortant terrassa del Casino, el cafè de la mateixa entitat i la sala de teatre.

Que un carrer porti el nom d'una entitat del poble ja ens mostra la importància d'aquesta dins del context local. Aquest exemple de sociabilitat, aquesta demostració de força que els nostres avantpassats aixecaren l'any 1866 tal i com queda reflectit en el llistat de socis fundadors del Casino "La Unió", avui continua drela i és sentida com a pròpia per gran part del poble vidrerenc. Bé és cert que ja no és l'únic organitzador de la vida sociocultural municipal, però aquesta tasca es continua fent amb més o menys èmfasi. Tenir un past no és sinònim d'un futur garantit i això és el que s'hauria d'afermar. El jovent del poble no entra a formar part massivament d'aquesta entitat, però també deu ser cert que l'entitat no ofereix alternatives engrescadores per a ells. Sols rejuvenint el Casino, amb nous socis i noves propostes adaptades als nous temps que vivim, aconseguirem tots plegats conservar aquest meravellós llegat dels nostres avis.

Al pensar en el bar del Casino sorgeixen immediatament programes de festes majors on s'hi anuncia el cafè-concert, el record d'una interessant conversa acompanyada d'un cafè, la lectura dels diaris amb el cafè al costat... el cafè sempre hi és present. Hom es pregunta: quan arribà el cafè a Europa? Què va comportar? Aquestes preguntes són respostes per Massimo Montanari en el llibre "El hambre y la abundancia".

Abans de l'arribada del cafè, el consum de begudes alcohòliques (vi o cervesa, segons les regions) tenia mesures realment elevades. Dificilment les quantitats baixen d'un litre de vi per persona diari, i sovint s'arriba a 2, 3 i fins a 4 litres, tal com s'ha comprovat a partir del 1200-1300 independentment del lloc i grup social que s'ocupi. El consum de cervesa encara era més elevat. Suècia al 1500 consumia 40 vegades més cervesa que avui.

Aquest elevat consum es deu a diferents explicacions, una seria la set (pel costum d'ingerir aliments conservats en sal). Però el vi i la cervesa també són aliments i aporten un complement de calories a la dieta fàcil i immediata. El 1551 Johann Breitschneider escrivia: "Hi ha qui viu d'aquesta beguda més que del veritable menjar...". A més, les begudes alcohòliques tenen virtuts terapèutiques segons creences de l'època i la beguda era una espècie de remei universal per a tots els mals. Per últim, no podem oblidar l'aspecte lúdic d'aquest consum, entès com una forma d'evasió i, al mateix temps, d'agregació social. En aquestes circumstàncies és realment impossible determinar quan el vi i la cervesa deixen d'ésser essencialment aliment per convertir-se en drogues. El fenomen de la borratxera, tenaçment i inútilment denunciada pels predicadors cristians des del segle XIV, passa en ambients col·lectius, és un fet social abans que individual i implica un ús eufòric de la beguda que pot considerar-se profà si

es vol, però que en el fons no és molt diferent del que en altres cultures significava un viatge estàtic cap a horitzons mistics. Per altra banda, no podem oblidar que la pròpia cultura cristiana havia realitzat una intensa propaganda a favor del vi, símbol alimentari i instrument sacre també de la nova fe.

A partir del 1600 es difonen noves begudes que acompanyen o desplacen el vi i la cervesa. S'acaba el seu predomini cultural absolut i indiscutible. Ara és quan el licor, el cafè i el te entren com a productes de consum a Europa. Al principi eren modes elitistes, però esdevingueren populars en poc temps.

Aquests nous productes no eren aliments en el sentit estricte, sinó més bé drogues: les seves funcions primàries eren l'eufòria i l'evasió, combinades amb les exigències del gust i la socialització. La cultura de l'Europa cristiana difícilment podria admetre aquestes funcions d'eufòria i evasió, de manera que es feren servir motius de salut per justificar-ne l'ús. Una petita coartada intel·lectual, a vegades feta servir amb sincera convicció, per obrir les portes al desig.

És als segles XV-XVI quan l'aiguardent comença a sortir de les farmàcies per entrar a les cases i tavernes, al segle XVII ja fa la competència al vi. No tardà en aparèixer el rom, el kirsch, el vodka, el whisky, la ginebra, la ratafia,...

El cafè, originari d'Etiòpia i altres regions d'Àfrica oriental, passà a Àrabia pels volts del 1300, és ací on començà a degustar-se tal com avui el coneixem per tal d'allargar les velles mistiques, segons ens explica la tradició àrab. Al 1550 es començà a importar a Europa de les mans dels mercaders venecians. Aquesta nova beguda tingué gran èxit, aviat es crearen plantacions a les colònies europees. La sort del cafè es decidí al mercat de París pels volts de 1643, al principi es deia que ho curava tot, juntament amb altres fantasies del mateix estil. Des d'aquesta ciutat la moda s'escampa a Alemanya, Itàlia, Espanya, Catalunya, Portugal i Anglaterra. El cafè es convertí en una mena de símbol de la cultura racionalista de l'època, amb la seva aspiració a la lucidesa, a l'agudesia i a la llibertat de pensament. L'ètica burgesa del treball i la productivitat, un aspecte important del capitalisme naixent, trobà en el cafè un bon aliat, ara els artesans i empleats s'han acostumat a una beguda que aclareix la ment, el contrari dels efectes del vi. El cafè es convertí en una espècie de droga de masses que substituï al vi.

A Anglaterra (i Holanda) els proveïdors de te tractaren de guanyar terreny al cafè i es sortiren amb la seva. Pels volts de 1700 el te era la nova droga dels holandesos, substituïnt la cervesa com a beguda embriagadora. A Amsterdam, el 1690 es consumien fins a 100 tasses de te per persona i dia. Al 1720-30 aquesta beguda també es popularitzà a Anglaterra, on era més barata que la cervesa. Al 1820 els obrers de les ciutats industrials angleses consumien sobretot (i alguns únicament) pa i te.

Aquests nous consums es difongueren per les noves necessitats i desitjos, la necessitat, o el desig, de drogues noves i més fortes, d'energia, d'eufòria. Aquests fets no són gens difícils d'entendre en una Europa com la del segle XVIII, turmentada per la fam com potser mai no ho havia estat en el passat.

El grup d'ska vidrerenc Kingstones

Kingstones és un grup d'ska que neix als voltants del mes de febrer de 1997, en principi, com a resultat de la dissolució d'un altre grup. Aleshores, els seus components eren Joan Vergès (bateria), Gerard Tarruella (guitarra i veu), Jordi Arnall (baix) i Gerard Xifra (saxo), als quals s'incorpora Aniol Llorente (trompeta) a principis d'abril del mateix any. És en aquest moment quan el grup comença a prendre forma, es fan els primers concerts i s'escriuen els primers temes propis.

A finals de març de 1998 entra en el grup la Cèlia Baster (teclats) per donar més cos a la música del grup i es comencen a fer els primers concerts importants, com per exemple a la Festa Major de Vidreres, on el grup fa de teloners de Komando Moriles. Més tard, en el concert de l'11 de setembre, comparteixen escenari amb Kargols, Tipuaixi i Obrint Pas.

El gener de 1999 s'incorpora al grup Raül Sánchez (trombó de vares), completant la secció de metall. A partir d'aquí el grup comença a funcionar i es pren la decisió de registrar el nom però com ens trobem que Kingston ja ho està, acabem registrant-nos com a Kingstones. Tot el repertori que es fa en els concerts són temes propis —en tenim més de 14— i actuem amb El Chaval de la Peca, Spook & The Guay, Kargols, Sustraira, Skarface...

A partir d'aquest moment ens tanquem al local d'assaig amb Lluís Thió (productor i guitarra) amb l'objectiu de gravar una maqueta. El setembre entrem a l'estudi Musiclan, d'Avinyonet de Puigventós, on durant més d'una setmana gravem 7 temes amb col·laboracions d'Enric Canada (percussions), Dani Foses (saxo alt), Joan Garcia (saxo tenor), Joan Matacàs (trompeta) i Mari Plaça (veu), tots ells components de Komando Moriles. És aleshores quan Lluís Thió, que havia vingut com a productor, es queda a la formació com a guitarra solista.

Som seleccionats pel Consell Comarcal de la Selva per formar part del projecte Selvática'99, consistent en la gravació d'un CD recopilatori dels grups de la comarca per tal de promocionar-los i, a més de nosaltres, graven temes Aquitamxé, Jaisom Peltrós, Lorien, Insipids... A finals de novembre de 1999, compartim escenari amb l'Orquestra Republicana a la sala de concerts 9 Zeppelin.

Fins al dia d'avui, Kingstones hem fet més de 50 concerts i ha compartit escenari amb més de 40 grups diferents. També ha protagonitzat diverses entrevistes radiofòniques i televisives i ha estat seleccionat dos cops per participar en el Concurs de Cançó de Salitja, quedant en molt bona posició.

ELS KINGSTONES

Un dia qualsevol?

Va ser una setmana diferent. Del 12 al 16 de juliol els Insipids vam decidir que era un bon moment per gravar la nostra primera maqueta. Entrar en un estudi i poder-hi gravar les nostres cançons era una cosa que ens feia moltíssima il·lusió, però la veritat és que no sabíem com funcionava tot aquest "rotllo". Aprofitant aquestes línies que ens deixa EL REC CLAR vull explicar-vos com era un dia (normal?) d'aquesta setmana...

En teoria, a les 9 ens havíem d'aixecar, però cada mati acabàvem per cedir en la nostra lluita contra la mandra. Un cop desperts, teníem un quart d'hora o deu minuts per esmorzar, dutxar-nos i vestir-nos. El fet que l'estudi estigués al mateix carrer que el pis on vam passar la setmana ens va donar molt de joc a l'hora de poder arribar a temps. A les deu començàvem a gravar. Cada dia vam enregistrar un instrument diferent: el primer dia el baix i la bateria, el segon guitarres, el tercer teclats i algunes veus, el quart més veus i col·laboracions i, finalment, el cinquè vam mesclar. El tècnic que portava l'estudi es deia (i es diu) Toni Paris. La veritat és que amb

tantes hores al costat d'ell vam aprendre moltes coses i vam fer un gran amic. Ell ha estat d'alguna manera la "mare" de la maqueta. Nosaltres vam introduir la música dins de l'estudi... i ell, al cap de cinc dies, en va treure un CD.

A les dues paràvem per dinar. La nostra dieta depenia directament del que aquell dia havien decidit cuinar la gent de l'Hipercor. Un dia macarrons, un altre vedella, fideus... Sempre ens quedava una hora per intentar dormir. Més tard, a dos quarts de cinc, era qüestió de tornar-hi. Sempre que un gravava tots estàvem pendents d'ell. Ens miràvem i deïem: "Tranquil, la pròxima és la bona". Coses com aquestes eren necessàries perquè generalment quan graves una cosa no surt bé a la primera i a poc a poc et vas posant nerviós. Així passàvem la tarda preparant-nos cadascú la nostra part i patint per la dels altres.

A dos quarts de nou plegàvem i tornàvem cap al pis. Eren els moments en què tots sis érem una família. Potser viure tots junts va ser la cosa més positiva de tota aquella setmana. Vam aprendre moltes coses que no sabíem però sobretot vam aprendre a riure'ns de nosaltres mateixos. Érem com una família amb tots els ets i uts amb les nostres alegries, les nostres discussions, les nostres conyes (que va ser el que més va abundar). Ens ho vam passar tan bé que el divendres quan cadascú de nosaltres tornava (sol) cap a casa, trobàvem a faltar els altres d'una manera inimaginable. La sensació era semblant a la que es té quan es torna després d'haver passat unes colònies de 15 dies a l'altra punta de Catalunya.

Quan arribaven les dotze era hora de començar a pensar a dormir. Això sí que no ens va costar mai de fer. Després, quan tothom callava, era qüestió de tancar els ulls i dir-te a tu mateix: "Demà a les 9. Segur!"

JOAN ENRIC BARCELÓ

Un llibre de cuina

He estat treballant aquests dos darrers mesos en la traducció d'un llibre de cuina que properament sortirà al mercat, un llibre de cuina sobre l'ànec, per ser més exactes i que l'ha escrit el cuiner i escriptor André Bonnaure.

Treballar en un text que no és meu, però que cal fer-lo assequible al lector català, i, a més a més, a aquelles i aquells que som afeccionats de cuina, però no necessàriament cuiners o cuineres professionals, és una feina molt més feixuga i interessant que el que jo mai no hagués pogut imaginar.

Feixuga perquè m'ha fet aprendre moltes coses, i interessant perquè m'ha fet reflexionar molt sobre el fet mateix de cuinar. O més ben dit, de com s'han d'explicar les accions que comporten l'acte de cuinar.

En els llibres que vaig escriure, el fet mateix de conèixer les receptes em donava una visió diferent de com seqüenciar les diferents passes que s'havien d'anar seguint. Aquesta vegada, però, al no haver cuinat els plats i haver-me de posar en la pell d'un cuiner que dona per enteses coses que és possible que el lector no entengui, m'ha fet fer en moltes ocasions esforços més de reflexió lingüística que de cuina pròpiament dita. Per no parlar del vocabulari.

Un idioma com el francès, en què la cuina està tan arrelada i professionalitzada, posseeix una varietat de paraules molt més àmplia per anomenar accions i manipulacions amb precisió que la nostra. És més, aquí, el que s'ha fet ha estat agafar aquests mots

francesos i "catalanitzar-los", de maneres ben divertides, a voltes. "Blanquejar", per exemple, que a casa nostra vol dir emblanquinar, per als cuiners catalans vol dir l'equivalent a *blanchir* que és, ni més ni menys, escaldar lleument un producte per treure-li fortor o un regust massa fort. Vet aquí com passen coses curioses en les llengües.

És clar que si escaldafem alguna cosa pot esdevenir més blanca, o perdre color... però en català no val. Llavors, apa, busca una paraula equivalent. En aquest cas, estava clar que s'havia de dir escaldar. Però i sauter?, que vol dir passar ràpidament per la paella (a mi m'hagués agradat poder escriure paiella). A les cuines professionals se sent "saltar", o en d'altres casos "saltejar", que ve del castellà "saltear"... però ¿sabeu que saltejar només ho fan els lladres de camins? I aquí, què posar-hi? "Passeu-ho per la paella ràpidament"?... potser sí, però quin dispendi de paraules!

Tant de bo que tinguéssim els mots precisos. Per cuinar cal bones eines, un ganivet de bon tall, per exemple. I per escriure i parlar de cuina, als catalans i catalanes ens manquen bones eines de bon tall, també.

CLARA PERXACHS

Activitats de l'estiu 2000 del GEpV

Casal d'Estiu 1999

Hola! Un any més el GEpV (Grup d'Esplai Vidrerenc) organitza unes quantes activitats d'estiu per a nens i joves durant els mesos de juliol, agost i també setembre.

La primera activitat, el Casal i Casalet d'Estiu. Com ja sabeu, està destinada a nenes i nens de 3 a 14 anys. Fins aquest any passat oferíem l'Hora Extra de 9 a 10 del matí, el torn del matí anava de 10 del matí fins a 1 de la tarda, després hi havia servei de menjador fins a les 4 de la tarda, que és quan començava el torn de tarda, que s'acabava a les 7. Això ho fèiem durant els mesos de juliol i agost, però aquest any també ho farem aquests dos mesos i a més a més en podreu gaudir durant la primera quinzena de setembre. Així doncs, durant aquests dos mesos i mig els participants podran fer manualitats, excursions, jocs, anar a la piscina, riure, passar-ho molt bé..., en definitiva, ja ho sabeu.

L'activitat que ve a continuació és el Camp de Treball de Teatre (CTT). Fins ara fèiem un sol torn de CTT i aquest any el tripliquem! El primer torn s'anomena Fem teatre? i es fa del 2 al 17 de juliol, el segon torn es diu Obra Teatral i s'allarga del 23 de juliol al 6 d'agost, i el tercer torn porta per títol Aventura Teatral i es realitza del 13 al 27 d'agost.

Tant el primer com el segon torn estan dirigits a joves d'entre 16 i 18 anys, tinguin o no experiència en el món del teatre, i la diferència entre ambdós és que en el primer hi ha participants d'arreu de Catalunya i en el segon n'hi ha d'arreu d'Espanya. Durant aquests

15 dies els participants prepararan una obra de teatre inèdita, que es representarà al final de l'estada, i també tindran temps de fer tallers relacionats amb el món del teatre, d'anar a veure algun concert, fer excursions de cap de setmana, gaudir del sol i de les piscines del poble, fer activitats de nit,... El tercer torn està dirigit a persones de 18 a 30 anys, que seran actors o actrius iniciats, estudiants de teatre, afeccionats i interessats en general. Aquest camp és per experimentar, investigar i trobar nous llenguatges teatrals i realitzar un espectacle col·lectiu en un temps rècord. A més, els participants també faran sortides, tallers, activitats diverses,...

Les colònies d'estiu El Gran Bandoler tanquen la programació d'activitats de l'estiu del 2000 del GEpV. Aquesta activitat, que és un campament de 10 dies, es farà del 17 al 26 d'agost i els participants, d'entre 12 i 15 anys, aniran als terrenys d'acampada de la granja-escola Mas Franch de Sant Feliu de Pallerols. A través de rutes de BTT, escalada, jocs de piscina, activitats de nit, senderisme, jocs d'exterior, proves d'agilitat i un munt d'activitats més, els participants, sense adonar-se'n, coneixeran la història dels bandolers de la zona, coneixement lligat a una filosofia de respecte al medi natural.

Bé, per a aquest any aquesta és la programació d'estiu que ofereix el GEpV a tots els nens, nenes i joves d'arreu. Fins aviat, gent

Pati del Casino de Vidreres. A la fotografia, realitzada al voltant de l'any 1910 al pati del Casino de Vidreres, hi apareixen -d'esquerra a dreta- en Ramon Ribas, una persona sense identificar i en Brunu Estañol, a la finestra; en Romaguera, el conserge, dret; i en Francesc Julià, en Tomàs García, en Josep Guitart i en Tenta, oncle d'en Rafel Jordà, Xel Vilè, asseguts llegint el diari (fotografia de la col·lecció de F. Guitart Julià).

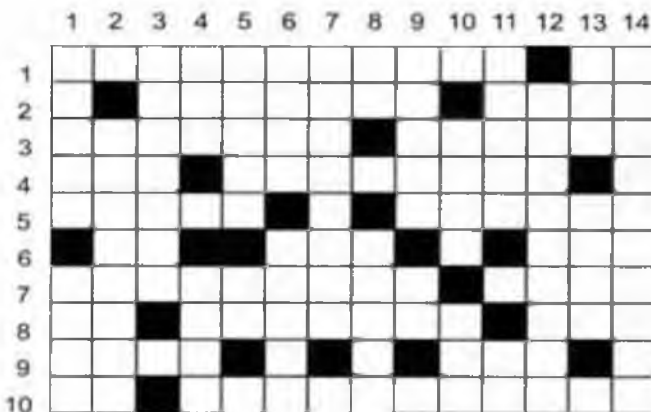

Ajuntament de Vidreres 1922. D'esquerra a dreta, a la fotografia dels membres de l'Ajuntament de Vidreres realitzada per V. Fargnoli el juliol de l'any 1922 s'hi poden veure l'agutzil Salvador Termes i el conserge Ramon Ribas, ambdós amb gorra; en Josep Madrenchs, l'alcalde Agustí Balmanya, en Pere Romaguera, l'Enric Vidal, l'Emili Blanch i en Narcís Turró, drets; i en Josep Babot, en Feliu Colls, l'Agustí Cañet i l'Agustí Guitart, asseguts (fotografia de la col·lecció de Francesc Babot).

Fem poble tot entretenant-nos

Horizontals: 1- S'ha instal·lat per fer una recollida selectiva de deixalles. Són sempre al mig dels cops. 2- La vocal dels muts. Home de mar. Amago, ocult. 3- Naturals o habitants d'Ibi, municipi de l'Alcoià. Enciamar. 4- Nacionalistes d'Esquerra. L'any passat van venir amb el sapastre Lucifer. La més alta de la mata. 5- Bordegàs. La primera del Rec (Clar). Al revés, abordarà, incitarà a envestir. 6- La negació. Principis d'autonomia. Llambina que té una bessona grega. Dany moral o maternal. 7- Els "Carda-li-Tramec!" la van portar a Santiago. El bon caminador l'ha de tenir bona. 8- No ho és pas tot el que lluu. El 22 de desembre de l'any passat es va fer la tradicional de nadesles a l'escola Salvador Espriu. Al revés, donar. 9- La junta de la Llar de Jubilatls han anat madurant-ne una durant temps. Vocal (de rei). Consonant (de rei). Sobirà. Sigla de l'est. 10- Crit de dolor. El 2 de maig de 1790 els dormers Miquel Domènech i Salvi Oller els hi van demanar el seu consentiment per bastir una església nova a Vidreres.

Verticals: 1- Art de preparar els aliments segons tradició o segons noves combinacions. Balisa. 2- Sigla de l'oest. Àlies de Bernat IV (1352-1423). 3- Tres de mena. Al revés, llista dels treballadors d'una colla. Vocal del dret i del revés. 4- Peix de la família dels megalòpids que pot saltar fora de l'aigua i que hom pesca tot i que la seva carn no és comestible. Parc desordenat. 5- Al revés, signe del zodíac. Vocals de pena. Preposició. 6- Part fosca de tots els dies (plural). Al revés, neteja amb aigua i sabó. 7- Ésser un caparràs. L'última del (Rec) Clar. 8- Preposició. Simbol de l'oxigen. Al revés, pregant. 9- Farà oració. Al mig de les grades. Simbol de quintar. 10- Es penja al mig de la porta. Fill d'ovella de certa raça originària de la Península Ibènca. Planeta del sistema solar, de baix a dalt. 11- Escomeses, a la bionxa. Cent romans. Ep! 12- Olorana. 13- Qui el mesura se n'unta els dits. Renom. Simbol del nitrogen. 14- Les de les esglésies de Vidreres i Caldes de Malavella són idèntiques, amb petits detalls de variació.

GIRALT

Anagrames

(Anagrama és la paraula o frase que s'obté canviant l'ordre de les lletres o paraules d'una frase)

Pel·lícula de 1973 interpretada per Christopher Lee i Peter Cushing.

LA CRIDA DELS TURCS ES UNA TISA

Jeroglific

Espectacle de la programació de Rialles per a l'any 2000

DEIXIN

SENSE NI UN CLAU

1/2 HORA ATON

Solucions

Fem poble tot entretenant-nos

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

10 11 12 13 14

10 AI PARROQUIANS
9 IDEAL E R REI E
8 RE CANTADA RAD
7 BARRETINA CAMA
6 NO
5 ARLOT R ARAUZA
4 NE PASTORETS T
3 IBERUTS AMANIR
2 U MARINER CELO
1 CONTENIDORS OP

12 Hora (HO) aton (OD)
Deixin sense ni un clau (ROBIN)
Robin Hood
Jeroglific
ELS RITUS SATANICS DE DRÀCULA
Anagrames

L'AVI PITU © QUIM BOU 2000

Programa d'actes

Sant Jordi 2000

DIUMENGE 23 D'ABRIL

De 2/4 de 10 del matí a 2/4 de 3 de la tarda
Celebració del Dia del Lector, a la Biblioteca.
Tots els usuaris de la Biblioteca seran
obsequiats amb un llibre

D'11 a 2/4 de 12 del matí i de 2/4 de 5 a 2/4
de 9 de la tarda

Exposició de pintures a l'oli de Mercè Bitriu,
a la Sala Municipal Casino La Unió

A 2/4 de 6 de la tarda

Presentació del llibre "Mestres d'aquell temps"
del mestre i professor de la Facultat de
Ciències de l'Educació de la UdG, David Pujol i
Fabrellas, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.
L'obra conté la biografia de Joan Rigau i
Teresa Vinyals.

Tot seguit

Conferència sobre "L'educació avui" a
càrrec del Dr. Jordi Feu i Gelis, sociòleg
i professor de la Facultat de Ciències de
l'Educació de la UdG, a la Sala d'Actes de
l'Ajuntament.

A les 7 de la tarda

Presentació de la companyia de dansa "Ballet
Ensemble de David Campos", que
interpretarà les obres "Petruska"
d'Stravinsky, "Inquietuds" de Roberto
Iniesta i "Let it "B"" de The Beatles, a la
Sala Municipal Casino La Unió

ORGANITZA:
AJUNTAMENT DE VIDRERES

CARNAVAL i FESTA DEL RANXO

2000

Reportatge Gràfic:
Foto Estudi Albert